સતનામ

જીવણસ્મૃતિ

કબીર કહે કમાલકો, દો બાતેં સૂનલે
કર સાહેબકી બંદગી, ઔર ભૂખે કો કુછ દે.

-સદ્‌ગુરુ કબીરસાહેબ

સાહેબ બંદગી

ॐ

જીવણસ્મૃતિ

સ્વ. જીવણભાઈ કાનજીભાઈ ભક્ત

ઘલુડા / (એસવીલ) અમેરિકા

જન્મ : ૭-૭-૧૯૦૬ દેહવિલય : ૧૩-૪-૧૯૯૮

પ્રકાશક :

ભૂલાભાઈ જીવણભાઈ ભક્ત -યુ.એસ.એ.
મુકુંદભાઈ જીવણભાઈ ભક્ત -યુ.એસ.એ.
ગં.સ્વ. મંજુલાબેન હરિશચંદ્ર ભક્ત -યુ.એસ.એ.

ધલુડા તા. પલસાણા (જિ. સુરત)
એસવીલ-અમેરીકા

પ્રત : ૫૦૦

વર્ષ : ૨૦૦૩

મૂલ્ય : સતનામ

મુદ્રક :

નટુભાઈ ગો. પટેલ
રોનક પ્રિન્ટર્સ
સકિના ચેમ્બર્સ, સુરતી જકાતનાકા
બારડોલી-૩૯૪૬૦૧, જિ. સુરત
ફોન : ૨૨૧૦૮૫, ૨૨૨૮૪૯

સ્વ. પિતાશ્રી જીવણભાઈ કાનજીભાઈ ભક્ત
(ઘલુડા/અમેરિકા)

ના પુનિત ચરણોમાં

કુદરતને ખોળે જન્મીને કુદરતમય જીવન ગાળ્યું
માનવતાના મૂલ્યો માટે વિતાવ્યું જીવન સારું
પવિત્ર જીવન જીવનારા અમારા તાતને વંદન કરું
અર્પો આશીર્વાદ અહર્નિશ, એ જ ભાવના હૃદય ધરું.....

શૈશવમાં અધ્યાત્મરસની લ્હાણ ધરી સપ્રેમ મને,
પ્રાર્થના તણો પ્રેમ જગાવ્યો આરંભ મહીં પૂર્ણપણે
શ્લોકો તેમજ મંત્રો શીખવ્યા પ્રાતઃ સ્મરણ તણા ત્યારે
નમન કરું એ પિતાને આશીર્વાદ સમાં મારે.....

વિદ્યાભ્યાસ કરાવ્યો ભાવે, સંસ્કારો સીંચ્યા ન્યારા
આઘાતો સહેવા બળ આપ્યું આદર્શો જગવ્યા સારા
ધીરજ ને હિંમત પ્રગટાવી અભય તણો ગાયો મહિમા
વંદન એવા અમ પિતાને આશીર્વાદ સમાં મારે.....

સ્વાશ્રયનો સંદેશ સુણાવી અવાજ આતમનો આવ્યો
ત્યારે સહયોગ મને આપ્યો, વિરોધ કેમે ના ફાવ્યો
આતમના માર્ગે ધપવાને આપ્યા આશીર્વાદ વળી
પ્રણામ એવા પ્રેમાળ પિતાને કરું હું પ્રેમ ધરી.....

છત્ર ગુમાવ્યું અમે બાળવયમાં અમારી માતા તણું
ત્યારે કર્તવ્ય બજાવ્યું તમે પિતા ને માતા તણું
હૈયું જાણે હિમાલય ને છાંયા તો વડલા જેવી
સ્મરણ કરીએ આપના ગુણોનું આજે ઉરમાં ભાવ ભરી.....

આહારમાં તેલ, મીઠું, મરચું ત્યાગ્યા, આયુષની અધવચ્ચેથી
સંયમ જાળવ્યો જીહ્વા કેરો, શ્રમભર્યું જીવન જીવી
અમે ભણ્યાને વળી ગણ્યાં, એમાં પ્રેરણા તમારી ખરી
ચૂકવી ના શકીએ ઋણ આપનું, દિલે સ્મરણ કરી.....

આપનો દિવ્યાત્મા પરમાત્માના પ્રેમ પીયૂષનું પાન
કરતાં કરતાં અમારા જીવનપંથ પર આશિષનો
ઉજાસ રેલાવતો રહે એવી શ્રધ્ધા સહ પ્રાર્થના

•આપનો પરિવાર

અનુક્રમણિકા

વિષય	પાન નં.
સંધ્યાપાઠ	૭
જ્ઞાનગુદડી	૯
સાખી	૧૨
કૈસે મૈં આરતિ કરું તુમ્હારી	૧૯
નિર્મલ આરતિ નામ પ્રકાશ	૧૯
આરતિ દીન દયાલ સાહેબ	૨૦
જય સમરથ ગુરૂદેવ	૨૦
જિંદગી પળવારમાં વીતી જશે	૨૩
અન્ધેરી દુનિયા ભજન બિના કૈસે તરિ હો	૨૪
પિયા કેરી ઊંચી અટરીયાં	૨૪
અબધુ કહો જીવ કો	૨૫
પરમ પુરૂષ પરમાત્માનું કિર્તન	૨૬
સુરતિ સુહાગન	૨૭
ગુરુ પૈયા લાગું નામ કો લખાય દિજે હો	૨૮
જમુનિયાં કે ડાર સાહેબ તોડ દીજે હો	૨૯
જગમેં કોઈ ન આવૈ કાજ	૨૯
જો તુમ કહા માન મન મેરો	૩૦
શકિત ભેદ કા બૂઝૌ સાધો	૩૦
ચકર મકર ચિત્ત છાંડો સાધો	૩૧
સમુઝિ સમુઝિ પગ ધારો સાધો	૩૧
સૂન ભૂલા મનુવા	૩૨
બસંત દિલ અન્દર દિલવર યાર	૩૩
સખિયા સુધિ કરુ રે	૩૩

વિષય	પાન નં.

કેહિ ઘરસે જીવ આયા સાધો ૩૪
અજહું ખોજ ગુરુ પૂરા સાધો ૩૫
ઘટ બિનસે કંહ જાવગે હંસા ૩૫
ભજન બિન ધોખેમેં જન્મ સિરાન ૩૬
મનસા માલણી રે ગોરખ જાગતા નર સેવ ૩૭
ગગનમાં આગ લગી બડી ભારી ૩૮
આટલો સંદેશો મારા ૩૮
આનંદ મંગલ ગાઉ જો મૈં સાહબ પાઉ ૩૯
અનઘડિયા દેવા કોન કરે તોરી સેવા ૩૯
સાહેબ તેરા ભેદ ન જાને કોઈ ૪૦
ચાદર હો ગઈ બહુત પુરાની ૪૧
તુમને કયોં ન કરી રખવારી ૪૧
ઘર કર દરિયા માંહી રે ૪૨
બસત દિલ અંદર દિલવર યાર ૪૨
જય સતનામ જય સતનામ ૪૩
પિયા કેરી ઊંચી અટરીયાં ૪૩
ધુન સુનકે મનુવા મગન હુઆ ૪૪
અખંડ સાહેબ કો નામ ૪૪
અબ હમ, અવિગત સે ચલી આયે ૪૫
વો પંછી મોહિ કોઈ ન બતાવે ૪૫
જપો મન સતગુરુ સાહેબ કબીર ૪૬
નામ સાહબ કા લે રે બન્દે ૪૬
અરે જીવ તૂં અમરલોક કો ૪૭
સન્તો સહજ સમાધિ ભલી હૈ ૪૭
ભાઈ રે સો બૈરાગી પ્યારા ૪૮

વિષય	પાન નં.
નામ હરિકા જપ લે બન્દે	૪૮
આનંદ મંગલ ગાઉં	૪૯
પાવન હૈ સતનામ જગત મેં	૪૯
અંધે કર્યો જન્મ ગંવાયા	૫૦
પાની મેં મીન પિયાસી	૫૧
મો કો કહાં ઢૂંઢે બન્દે	૫૧
તૂ તો રામ સુમિર જગ લડને દે	૫૨
કાયા જીવનને કહે છે રે	૫૨
જીવ કાયાને કહે છે રે	૫૨
જા ઘર કથા નહીં	૫૩
સદગુરુ સંત કબીર ગુરુ મારા	૫૩
સમજ સમજ મન મેરા	૫૪
સાઈકી નગરીયા જાના હે રે બંદે	૫૪
ગુરુને લાખ વંદન હો	૫૫
પ્રભુ તારું ગીત મારે ગાવું છે	૫૫
(આરતી) આનંદ ઓચ્છવ કરું હું આરતી	૫૬
અંતિમ સમયનું પદ	૫૭
ઝાઝુ નહિ તલસાવો કબીર હવે	૫૭
હોત અભે પદ વિમલ જ્ઞાન કો	૫૮
કયા ભરોસા હૈ	૫૮
સાખી	૫૯
એક ઘડી આવી ઘડી આધી મે પીની આધ	૬૦
ઉપદેશ દોહા	૬૧
ધૂન	૬૩
જય સતનામ જય સતનામ	૬૩

સંધ્યાપાઠ

પ્રથમ બન્દુ સદ્‌ગુરુ ચરણ । જિન અગમ્ય ગમ્ય લખાઈયાં ॥
ગુરુ જ્ઞાન દિપ પ્રકાશ કરી । પટ ખોલ દરશ દિખાઈયાં ॥

જેહી કારણે સિધ્યા પચે । સો ગુરુ કૃપાસે પાઈયા ॥
અકહ મુરતિ અમી સુરતિ । તાહિમે જાય સમાઈયા ॥

કૃપા સિન્ધુ ગુરુદેવ । દીન દયાલુ કૃપાલુ હૈં ॥
વિરલે પાવૈ ભેવ । જિન ચિન્હો પરગટ તહાં ॥

(શબ્દ)

આદિ નામકો પ્રણામ । ગાજત બઢ આઠો જામ ॥
સોઈ સર્વજ્ઞ રામ । સન્તન સુખ દાઈ ॥

પાંચ તીન જાકો અંશ । ષોડસ બ્રહ્મ તાકો બંશ ॥
પરખત કોઈ પરમ હંસ । પ્રભુકી પ્રભુતાઈ ॥

મૂલ શબ્દ કો પ્રકાશ । નિરા લમ્ભ નિરાઆસ ॥
નિરખત કોઈ સુઘર દાસ । તનમન ચિત્ત લાઈ ॥

નિર્ભય નિઃ તત્વ રૂપ । નિઃ અક્ષર ગંતિ અનુપ ॥
જહાવાં નહિ છાંહ ધૂપ । અમર મંદિર છાઈ ॥

મધુર મધુર સ્વર ઉઠંગ । માનો બિન ઔર મુરચંગ ॥
સોઈ આદિ બ્રહ્મ અંગ । અવિગત દરસાઈ ॥

ત્રિભુવન કો ભાગ દેત । કા ચૈતન્ય કા અચેત ॥
સુરતિ શબ્દ પરમ હેત । સન્તવ નિરમાઈ ॥

જેહિ ઘટમત બસત સાર । સુરભિ શબ્દ કો આધાર ॥
જહવાં કરતાર દ્વાર । હોય નિઃ શંક જાઈ ॥
હે મન ગુરુ ચરણ સેવ । ગુરુ સમ સમાન નહિ કેવ ॥
જાસે મિલત મુક્તિ ભેવ । અમર પદ મિલાઈ ॥
નિરખિ પરખિ નામ રત્ન । હૃદય બિચ રાખ યતા ॥
રાધાપતિ સરન મદન । અચલ ધન કમાઈ ॥
રાધા પતિ ગુરુ ધન્ય હૈં । ધન્ય હમારો ભાગ ॥
જેહિ ટૂક નજર નિહારતે । ભયો નામ અનુરાગ ॥
હોત નામ અનુરાગ કે । ચિત્ત ચરણન દ્રઢ કીન્હ ॥
ગુરુ પુરા પદ પાય કે । જ્ઞાન કી દિક્ષા લીન્હ ॥
જ્ઞાન કી દિક્ષા લેત હી । ભયો જ્ઞાન પ્રકાશ ॥
આદિ અંત ઉત્પતિ પ્રલય । સૂજત ભયો ભ્રમ નાશ ॥
ભ્રમ છુડાય પથ વિકટકો । નિકટ લખાયો રામ ॥
તાસે ગુરુ કો કીજીયે । કોટિ કોટિ પ્રણામ ॥
બન્દૌ ચરણ સરોજ ગુરુ । મુદ મંગલ આગાર ॥
જેહિ સુમિરત નર હોત હે । ભવ સાગર સે પાર ॥

(શબ્દ)

ગુરુ દાતા ગુરુ આપ વિધાતા । પરમારથ ઉપકારી ॥
આનંદ રૂપ સ્વરૂપ દયા નિધિ । પતિત અનેકન તારી ॥
જો માયા પ્રચંડ તેહું પુરુ । દસ ઔતાર ધરોરી ॥
સો માયા ગુરુ મુરતિ આગે । જુગ જુગ આજ્ઞા કારી ॥
ગુરુ મહિમા કહિ સકે ન શારદા । સેષ સહસ મુખહારી ॥
સો મહિમા મૈં કહો કૌન વિધિ । ચક નહિં ચલત હમારી ॥

—

ચકમક પથરી રહત એક સંગ । ઉઠન નહિ ચિનગારી ॥
તેહું બિના સંજોગ જ્ઞાન ગુરુ । હોત નહિ ઉજિયારી ॥
સનમુખ લડે સો સુર કહા વૈ । અગમ પન્થ પગુધારી ॥
કાદર ભયે બચાવ નહી હૈં । કાલ કબહુ નહિ છાંડી ॥
જીતી બાજી કયોં તુમ હારી । યહ તેરી અવસર ભારી ॥
અબકી બાર ચિત્ત ચેત ખેલનર । યહી તુમ્હારી પારી ॥
ચૌપડ ખેલ હોત ઘટ ભીતર । ખેલો ખેલ સમ્હારી ॥
મદન નાદ ઘટ ભીતર લ્યાવૈ । સોઈ સુઘર ખેલાડી ॥
ગુરુ દુઃખિત તુમ બિન રટહુ દ્વારો । પ્રગટ દર્શત દીજિયે ॥
ગુરુ સ્વામિયાં સુનું વિનતી મોરી । બલી જાઉ વિલંબન કીજીયે ॥
ગુરુ નૈન ભરિ-ભર રહત હૈ રો । નિમિષ નેહ નહિં છાંડિયે ॥
ગુરુ બાંહ દીજૈ બન્દી છોર સાહેબ । અબકી બન્દી છુડાઈયે ॥
ગુરુ વિવિધ વિધ તન ભયેઉ વ્યાકુલ । બિન દેખે અબ ના રહુ ॥
તપ્ત તનમો ઉઠત જ્વાલા । કઠિન દુઃખ કૈસો સહું ॥
ગુણ અવગુણ અપરાધ ક્ષમા કરું । અબન પતિત વિસારિયે ॥
યહ વિનતી ધર્મદાસ જનકી । સતપુરૂષ અબ માનિયે ॥

જ્ઞાનગુદડી

ધર્મદાસ વચન

ધર્મદાસ બિનવેં કર જોરી, સાહેબ સુનિયે બિનતી મોરી. ૧
કાયા ગુદડી કહો સંદેશા, જાસે જીવકા મિટે અંદેશા. ૨

સદગુરુ વચન

અલખ પુરૂષ જબ કિયા વિચાર, લખ ચૌરાશી ધાગા ડારા. ૧
પાંચ તત્ત્વકી ગુદડી બીની, તીન ગુનનસે ઠાઢી કીનીં. ૨

તામેં જીવ બ્રહ્મ ઔ માયા, સમ્રથ ઐસા ખેલ બનાયા. ૩
જીવન પાંચ પચીસોં લાગે, કામ ક્રોધ મોહ મદ પાગે. ૪
કાયા ગુદડી કા વિસ્તાર, દેખો સંતો અગમ સિંગારા. ૫
ચાંદ સૂરજ દો પેબંદ લાગે, ગુરૂ પ્રતાપસે સોવત જાગે. ૬
શબ્દકી સુઈ સુરતિકા ડોરા, જ્ઞાનકી ટોભન સિરજન જોરા. ૭
અબ ગુદડીકી કરું હુશિયારી, દાગ ન લાગે દેખ વિચારી. ૮
સુમતિકા સાબુન સિરજન ધોઈ, કુમતિ મૈલકો ડારો ખોઈ. ૯
જિન ગુદડીકા કિયા વિચારા, સો જન ભેટે સિરજનહારા. ૧૦
ધીરજ ધુની ધ્યાન કર આસન, સતકી કોપીન સહજ સિંઘાસન.૧૧
યુક્તિ કમંડલ કર ગહિ લીન્હા, પ્રેમ પાંવરી મુર્શિદ ચીન્હા. ૧૨
સેલી શીલ વિવેકકી માલા, દયાકી ટોપી તન ધર્મશાલા. ૧૩
મેહર મતંગા મત વૈશાખી, મૃગછાલા મનહી કૌ રાખી. ૧૪
નિશ્ચય ધોતી પવન જનેઊ, અજપા જપે સો જાને ભેઊ. ૧૫
રહે નિરંતર સદ્‌ગુરૂ દાયા । સાધુ સંગતિ કરિ સબ કછુ પાયા. ૧૬
લૌકી લકુટી હૃદયા ઝોરી, ક્ષમા ખરાંઊં પહિર બહોરી. ૧૭
મુક્તિ મેખલા સુકૃત સુમરણી, પ્રેમ પિયાલા પીવે મૌની. ૧૮
ઉદાસ કુબરી કલહ નિવારી, મમતા કુત્તીકો લલકારી. ૧૯
યુક્તિજંજીરબાંધજલ લીન્હા, અગમઅગોચર ખિરકી ચીન્હા. ૨૦
વૈરાગ ત્યાગ વિજ્ઞાન નિધાન, તત્ત્વ તિલક દીન્હા નિરબાના. ૨૧
ગુરૂગમ ચકમક મનસા તૂલા, બ્રહ્મ અગ્નિ પ્રગટ કર મૂલા. ૨૨
સંશય શોક સકલ ભ્રમ જારા, પાંચ પચીસોં પ્રગટ મારા. ૨૩
દિલકા દર્પણ દુબિયા ખોઈ, સો વૈરાગી પક્કા હોઈ. ૨૪

શૂન્ય મહલમેં ફેરી દેઈ, અમૃશ રસકી ભિક્ષા લેઈ. ૨૫
દુઃખ સુખ મેલા જગકા ભાઊ, ત્રિવેણી કે ઘાટ નહાઊ. ૨૬
તનમન શોધ ભયા જબ જ્ઞાના, તબ લખિ પાવે પદ નિરબાના.૨૭
અષ્ટ કમલ દલ ચક્ર સૂઝે, યોગી આપ આપમેં બૂઝે. ૨૮
ઈંગલા પિગલાકે ઘર જાઈ, સુષમનિ નારી રહે ઠહરાઈ. ૨૯
ઓડહં સોડહં તત્ત્વ વિચારા, બંકનાલમેં કિયા સંભારા. ૩૦
મનકો માર ગગન ચઢિ જાઈ, માન સરોવર પૈઠિ નહાઈ. ૩૧
અનહદ નાદ નામકી પૂજા, બ્રહ્મ વૈરાગ દેવ નહિ દૂજા. ૩૨
છૂટિ ગયે કશ્મલ મિલે અલેખા, યહ નૈનન સાહેબકો દેખો. ૩૩
અહંકાર અભિમાન બિડારા, ઘટકા ચૌકા કર ઉજિયારા. ૩૪
ચિત્ત કર ચંદન મનસા ફૂલા, હિતકર સંપુટ કરિ લે મૂલા. ૩૫
શ્રદ્ધા ચંવર પ્રીતિ કર ધૂપા, નૌતમ નામ સાહેબકો રૂપા. ૩૬
ગુદડી પહિરી આપ અલેખા, જિન યહ પ્રગટ ચલાયો ભેખા. ૩૭
સાહેબકબીર બકસ જબદીન્હા,
સુરનરમુનિ સબ ગુદડી લીન્હા. ૩૮
જ્ઞાન ગુદડી પઢે પ્રભાતા, જન્મ જન્મકે પાતક જાતા. ૩૯
જ્ઞાન ગુદડી પઢે મધ્યાહના, સો લખિ પાવે પદ નિરબાના. ૪૦
સંઝા સુમિરણ જો નર કરહીં, જરામરણ ભવસાગર તરહીં. ૪૧
કહેં કબીર સુનો ધર્મદાસા, જ્ઞાન ગુદડી કરો પ્રકાશા. ૪૨

❁ ❁ ❁

માલા ટોપી સુમિરણી, સતગુરૂ દિયા બક્ષીસ;
પલ પલ ગુરૂકો બંદગી, ચરણ નમાવું શીશ. ૧

ભવભંજન દુઃખ પરિહરણ, અમ્મર કરન શરીર;
આદિ યુગાદિ આપ હો, ચારો યુગ કબ્બીર. ૨
બંદીછોડ કહાઈયા, બલખ શહર મંઝાર;
છૂટે બંધન સબ ભેખકા ધન ધન કહૈં સંસાર. ૩
મૈં કબીર બિચલૂં નહીં, શબ્દ મોર સમરથ;
વાકો લોક પઠાઈ હૂં, (જો) ચઢે શબ્દકે રથ. ૪

સાખી

॥૧॥ બિનવત હું કરજોર કે । સુનુ ગુરૂ કૃપા નિધાન ॥
સાધુ સંગતિ સુખ દિગ્યિે । દયા ગરીબી જ્ઞાન ॥
॥૨॥ જો અબકી સદગુરૂ મિલૌ । સબ દુઃખ આંખો રોય ॥
ચરણન ઉપર શિર ધરૂ । કહુજો કહના હોય ॥
॥૩॥ મેરે સતગુરૂ મિલેંગે । પૂછેંગે કુશલાત ॥
આદિ અંતકી સબ કહુ । ઊર અંતર કી બાત ॥
॥૪॥ સુરતિ કરો મેરે સાઈયાં । મૈં હુ ભવજલ માંહિ ॥
આપૈહિ બહિ જાયેંગે । જો નહિ પકડો બાંહ ॥
॥૫॥ કયા મુખલે બિનતી કરૂ । લાજ આવત હૈ મોહિ ॥
તુમ દેખત અવગુણ કરૂ । કૈસે ખાઉ તોહિ ॥
॥૬॥ મૈં અપરાધી જન્મકા । નખ શિખ ભરા વિકાર ॥
તુમ દાતા દુઃખ ભંજના । મેરી કરો સમહાર ॥
॥૭॥ અવગુણ મેરે બાપજી । બકસી ગરીબી નિવાઝ ॥
જો મૈં પૂત કપૂત હું । તુમ હી પિતાકો લાજ ॥
॥૮॥ અવગુણ કિયો તો બહુંત કિયો । કરત ન માની હાર ॥
ભાવે બન્દા બકસિયે । ભાવે ગરદન માર ॥

॥૯॥ જો મૈ ભૂલ બિગાશિયાં । ના કરુ મૈલા ચિત્ત ॥
સાહેબ ગરૂવા ચાહિયે । નફર બિગારો નિત્ત ॥

॥૧૦॥ અંતર યામી એક તુમ । આતમ કે આધાર ॥
જો તુમ છાંડો બાંહ કો । કૌન ઉતારો પાર ॥

॥૧૧॥ સાહેબ તુમહી દયાલું હો । તુમ લગ મેરી દૌરી ॥
જૈસે કાગ જહાજ કો । સુઝૈ ઓર ન ઠોર ॥

॥૧૨॥ ગુરુ સાહેબ કર જાનીયે । રહિયે શબ્દ સમાય ॥
મિલૈતો દંડવત બંદગી । પલ પલ ધ્યાન લગાય ॥

॥૧૩॥ સાર શબ્દ કે પટ તરે । દેવે કો કુછ નાહિ ॥
ક્યા લૈ ગુરુ સંતોષિયે । હોસ રહી મન માંહિ ॥

॥૧૪॥ સેવક અતિ આધિન હુએ । ગહે નામ કી ડૌર ॥
શબ્દ સ્વરૂપી સાહિબા । જ્ઞાન પિલાવે ઘોર ॥

॥૧૫॥ સેવક સુરતિ સમાઈયાં । શબ્દ ગુરુ પહિચાન ॥
શબ્દ સુરતિ મિલ એક ભયો । ખુલ્યો જ્ઞાન કી ખાન ॥

॥૧૬॥ નૈન હમારે બાવરે । છિન્ન છિન્ન લો રે તુઝ ॥
ના તુમ મિલૌ ના મૈં સુખી । ઐસી વેદ ના સુઝ ॥

॥૧૭॥ અન્દેસો નહિં ભાગસી । સંદેશો કહિ આય ॥
કૈ આવૈ પિયુ આપહી । કૈ મોહિ પાસ બુલાય ॥

॥૧૮॥ બહુત દિનન કી જોહતિ । રટત તુમ્હારો નામ ॥
જીય તરસે તુમ મિલન કો । મન નાહિં વિશ્રામ ॥

॥૧૯॥ કૈ વિરહન કો મીચ દે । કૈ આપ દિખલાય ॥
આઠ પહરકા દાજના । મો પૈ સહાન જાય ॥

॥૨૦॥ અંખિયા પ્રેમ બસાઈયાં । જિન જાને દુઃખ દાદ ॥
નામ સ્નેહી કારને । રોયરોય રાત બિતાય ॥

॥૨૧॥ સબ રંગ તાત રવાલ તન । વિરહ બજાવૈ નિત્ત ॥
ઔર ન કોઈ સુન સકે । કૈ સાઈ કે ચિત્ત ॥

॥૨૨॥ શબ્દ સુરતિ કે અંતરે । અલખ પુરૂષ નિર્વાન ॥
લખને હારા લખિ લિયા । જા કો હૈ ગુરુ જ્ઞાન ॥

॥૨૩॥ સંપુટ માહિ સમાઈયા । સો સાહેબ નહિ હોય ॥
સકલ માંડ મેં રમિ રહા । મેરા સાહેબ સોય ॥

॥૨૪॥ જનમ મરણ સે રહિત હૈ । મેરા સાહેબ સોય ॥
બલિહારી વહ પીવકી । જિન સિરજા સબકોય ॥

॥૨૫॥ અધર દુલૌચા પીવકા । અધરૈ દર્શન હોય ॥
કાયા કે બાહર લખૈ । હંસ કહાવૈ સોય ॥

॥૨૬॥ એક શબ્દ ગુરુદેવ કા । તાકા અનંત વિચાર ॥
થાકે મુનિજન પંડિતા । વેદ ન પાવે પાર ॥

॥૨૭॥ ધ્યાન મૂલ ગુરુ રૂપ હૈ । પૂજા મુલ ગુરૂ પાંવ ॥
મંત્ર મૂલ ગુરુ વચન હૈં । મોક્ષ મૂલ સતભાવ ॥

॥૨૮॥ સાબર મેં સતગુરુ મિલે । દિયો પાનકી પીક ॥
બુઢા બાબા અસ કહી । યહ દાદુ કી શીખ ॥

॥૨૯॥ મેરે કંત કબીર હૈ । વર ઔર નહિ વરિ હો ॥
મનસા વાચા કર્મના । ચિત્ત ઔર નહિ ધહિ હો ॥

॥૩૦॥ જો મોકો નિજ નામ દિયા । સતગુરુ સોઈ હમાર ॥
દાદુ દુસર કૌન હે । કબીર સિરજન હાર ॥

॥૩૧॥ કબીર સાહેબ કહ ગયે । ઢોલ બજાય-ભજાય ॥
દાદૂ દુનિયા બાવરી । તાકે સંગ ન જાય ॥

॥૩૨॥ જૈ જૈ શરણ કબીર કી । તર ગયે અનંત અપાર ॥
દાદૂ ગુણ કેતા કહૂં । કહત ન આવે પાર ॥

॥૩૩॥ કર્તા તુમહી સાધુ હો । સત્ય કબીર હો દેવ ॥
તનમન તુમકો અર્પિ હો । ગુરુ દીક્ષા મોહિ દેવ ॥
॥૩૪॥ બાજા બાજૈ રહિત કા । પરા નગર મેં શોર ॥
સતગુરુ પુરૂષ કબીર હૈ । મોહિ નજર ન આવૈ ઔર ॥
॥૩૫॥ નવો નાથ ચૌરાસી સિધ્ધ । ઈનકર અનહદ જ્ઞાન ॥
અવિચલ ઘર કબીર કા । સો ગતિ વિરલા જાન ॥
॥૩૬॥ ઝોલી ઝંડા કુંબરી । શૈલી ટોપી સાથ ॥
દયા ભઈ કબીર કૌ । ચઢાઈ ગોરખ નાથ ॥

(સોરઠા)

અનંત કોટિ નિજ ભક્ત હૈ ।
તામે એક કરોડ લાખ લખને જા ધારી ॥
સમરથ સહસ્ત્રો સૌ અધિકારી ।
પચાસ ભક્ત પ્રસિદ્ધ પચીસો પરમ ઉજાગર ॥
દ્વાદશ ભક્ત પ્રધાન ષટોરસ ગુણ કે આગર ।
ચતુર ભક્ત ગોવિંદ દરસ ઉભૈ ભક્ત તારન તરન ।
તાંમે મુખ્ય કબીર હૈં તા પદ કીનાભ્મા શરન ॥

॥૩૭॥ વાણી અર્વો ખર્વ હૈ । ગ્રંથન કોટિ હજાર ॥
કર્તા પુરૂષ કબીર હૈં । નાભ્મા કિયા વિચાર ॥
॥૩૮॥ પાની સે પૈદા નહિ । સ્વાસા નહી શરીર ॥
કછુ આહાર કરતા નહિ । તા કર નામ કબીર ॥
॥૩૯॥ કક્કા કેવલ નામ હૈં । બબ્બા બીજ શરીર ॥
રર્રા સબ મૈં રમી રહા । તા કર નામ કબીર ॥
॥૪૦॥ ગગન મંડલ સે ઉતરે । સદ્ગુરુ પુરુષ કબીર ॥
જલન માંહિ પૌઢન કિયા । સબ પીરન કે પીર ॥

॥૪૧॥ હિન્દુ તુરુક કે બીચ મે । મેરા નામ કબીર ॥
જીવ મક્તાવન કારને । અવિગત ધરા શરીર ॥

॥૪૨॥ કબીર ખડે બાજાર મેં । સબકી ચાહેં ખૈર ॥
ના કાહૂસે દોસ્તી । ના કાહુસે વૈર ॥

॥૪૩॥ મે કબીર બિચલુ નહિ । શબ્દ મોરે સમરથ ॥
અમર લોક પહુંચાઈ હો । જો ચઢે શબ્દ કે રથ ॥

॥૪૪॥ જો જાકી શરણા ગહૈ । તાહિ તાહિ કી લાજ ॥
ઉલટી મીન જલ ચઢત હૈં । વહા જાત ગજરાજ ॥

॥૪૫॥ ચાર ભુજા કે ભજન મે । ભૂલ રહા સંસાર ।
કબીર સુમરે તાહી કો । જાકે ભુજા અપાર ॥

॥૪૬॥ શબ્દ સ્વરૂપી સાહેબ સર્વજ્ઞી ।
શબ્દૈ શબ્દ સમાના હો ॥
દાસ ગરીબ કબીર અંસ મેં ।
ફર કે ધ્વાજા નિશાના હો ॥

॥૪૭॥ ગરીબ પુરુષ કબીર ને । દેહ ધરા નહિ કોય ॥
શબ્દ સ્વરૂપી રૂપ હૈ । ઘટ ઘટ બોલે સોય ॥

॥૪૮॥ ગુરુ ગોવિંદ દોનો ખડે । કાકો લાગુ પાય ॥
બલિહારી ગુરુ આપને । ગોવિંદ દિયો લખાય ॥

॥૪૯॥ કબીર તે નર અંધ હૈ । ગુરુ કો કહતે ઔર ॥
હરિ રૂઠે ગુરુ શરણ હૈ । ગુરુ રૂઠે નહિ ઠૌર ॥

॥૫૦॥ ગુરુકો માનુષ જાન તે । ચરણામૃત કિયો પાન ॥
તે નર નરકે જાયેંગેં । જન્મ જન્મ હોય શ્વાન ॥

॥૫૧॥ ગુરુ બડે ગોવિન્દ સે । મન મેં દેખ વિચાર ॥
હરિ સુમરે સો વાર હૈ । ગુરુ સુમરે સો પાર ॥

॥૫૨॥ યહ તન વિષકી બેલરી । ગુરુ અમૃત કી ખાન ॥
શીષ દિયે જો ગુરુ મિલે । તોભિ સસ્તા જાન ॥

॥૫૩॥ સબ ધરતી કાગજ કરું । લેખન સબ બનરાય ॥
સાત સમુદ્ર કી મસિ કરું । ગુરુ ગુણ લિખા ન જાય ॥

॥૫૪॥ સાત દ્વિપ નૌ ખંડ મેં । સતગુરુ ફેંકા ડૌર ॥
તા પર હંસા ન ચઢે । કહા ગુરુન કી ખોટ ॥

॥૫૫॥ સાત દ્વિપ નૌ ખંડ મેં, ગુરુ સે બડા ન કોય ॥
કર્તા કરે ન કરી શકે, ગુરુ કરે સો હોય ॥

॥૫૬॥ ગુરુ મુરતિ આગે ખડી, અન્ધૈ દિખત નાય ॥
વાકો ગુરુ મુખ કો કહૈ, ગુરુસે પરિચય નાય ॥

॥૫૭॥ ગુરુ માથે પર રાખીયે, ચલીયે આજ્ઞા માંહિ ॥
કહૈ કબીર તા દાસકો, તિન લોક ભય નાહિ ॥

॥૫૮॥ ગુરુ મુરતિ ગતિ ચન્દ્રમા, સેવક નૈન ચકોર ॥
આઠ પહર નિરખત રહું, ગુરુ મુરતિ કી ઓર ॥

॥૫૯॥ નમો નમો ગુરુ દેવજી, સાધુ સ્વરૂપી દેવ ॥
આદિ અંત ગુણ કાલકા, જાનન હારે ભેવ ॥

॥૬૦॥ મેટહુ કાલ કુચાલ, પાસે ગુરુ તુમ નામ યહી ॥
બન્દી છોર દયાલ, અશરણ શરણ ઉદાર અતિ ॥

॥૬૧॥ તિલ ઘોટત તારી લગી, દિલ દરિયા કે તીર ॥
નાનકકી સંશય ગયી, સતગુરુ મીલે કબીર ॥

॥૬૨॥ શબ્દ સ્વરૂપી જ્ઞાન મય, દયા સિન્ધુ મતિ ધીર ॥
મદન સકલ ઘટપુર હૈ, કર્તા સત્ય કબીર ॥

॥૬૩॥ જો કોઈ માને સત્ય કરી, પૌકા કરે વિચાર ॥
કાયામે કરતાર હૈં, મિલત ન લાગે વાર ॥

॥૬૪॥ જૈ સત સુકૃત જૈ મુનિન્દ્ર પ્રભુ, જૈ કરુણામય ઈશ ॥
જૈ કબીર કલિ દુઃખ હરણ, સદા નમાઉ શીષ ॥
॥૬૫॥ ગુરુ કો કીજે દંડવત, કોટિ કોટિ પ્રણામ ॥
કીટ ન જાનૈ ભૃગકો, ગુરુ કરલે આપ સમાન ॥
॥૬૬॥ ગુરુ કે સુમિરન માત્ર સે, નાશત વિઘ્ન અનંત ॥
તાતે સર્વા રમ્ભ મેં, ધ્યાવત હૈ સબ સંત ॥
॥૬૭॥ વેદ શાસ્ત્ર ઓર ભાગવત, ગીતા પઢે જો કોય ॥
તીન કાલ સંતુષ્ટ મન, બિન ગુરુ કૃપા ન હોય ॥
॥૬૮॥ શરણ શરણ મૈ શરણ હું, શરણ રાખીયે મોય ॥
મન માયા કી લહર મે, ચિત્ત અસ્થિર નહિં હોય ॥
॥૬૯॥ શરણ શરણ મૈં શરણ હૂં, હે ગુરુ બંન્દી છોર ॥
મોહિ ઉબારો હે પ્રભુ, યહ સૌ બાર નિહોર ॥
॥૭૦॥ વિમુખ હોઉં જો તુમ સે, કછુક ખોર નહિં તોર ॥
કહની રહી સો કહિ ચૂકે, અબ રહનિ ગહનિ રહિ મોર ॥
॥૭૧॥ ગુરુ સીઢીસે ઉતરે, શબ્દ વિમુખા હોય ॥
તાકો કાલ ઘસિટ હૈ, રાખી સકૈ નહિ કોય ॥
॥૭૨॥ રાહ બિચારી કયા કરે, પંથી ન ચલે વિચાર ॥
અપના મારગ છોડ કે, ફિરે ઉજાર ઉજાર ॥
॥૭૩॥ કબીર સંગત સાધુ કી, જૌકી ભૂસી ખાય ॥
ખીર ખાંડ ભોજન મિલૈ, સાકટ સંગ ન જાય ॥
॥૭૪॥ આંખો દેખા થી ભલા, નહિં મુખ મૈલા તેલ ॥
સાધુ સંગ ઝઘડા ભલા, નહિ સાકટ સંગ મેલ ॥

ॐ

આરતી

કૈસે મૈં આરતિ કરું તુમ્હારી

કૈસે મેં આરતિ કરૂ તુમ્હારી ।
મહા મલિન સાહેબ દેહ હમારી ॥
છુતહિ ધરતી છુત આકાશા ।
છુતહિ પાંચ તત્વકા બાસા ॥
છુતહિ સે ઉપજા સંસારા ।
મૈં છુતિહા ગુણ ગાઉ તુમ્હારા ॥
ઝરના ઝરે દસ દિશઉં દ્વારે
કૈસે મેં આઉ સાહેબ શરણ તુમ્હારે ॥
જો પ્રભુદેહીં અગ્રહી દેહિ ।
તબ હમ પાંઉ સાહેબ નામસનેહી
મલિયા ગિર પર બસત ભુજુંગા ।
વિષ અમૃત રહે એક હિ સંગા ॥
તિનકા તોડ દેવ પરવાના ।
તબહમ પાઉ સાહેબ પદ નિરવાના ॥
ધની ધર્મદાસ કબીર બલી ગાજૈ ।
ગુરુ પ્રતાપસે આરતિ સાજૈ ॥

નિર્મલ આરતિ નામ પ્રકાશ

નિર્મલ આરતિ નામ પ્રકાશ ।
ગુરૂ કબીર તહાં કરત નિવાસ ॥
સુકૃત તેલ સત્ય કી બાતી ।
દીપ દયા બારૌ દિન રાતી ॥

બ્રહ્મ અગ્નિ લૈ દિપક બારૌ ।
આદિ અંત ઘર હોય ઉજીયારો ॥
સાર શબ્દકા બાજે તુરા ।
નામ જહુરા સદા હજુરા ॥
ઐસી આરતિ સંતન કીન્હા ।
મદન સોઈ નિજ મારગ ચિન્હા ॥

આરતિ દીન દયાલ સાહેબ

આરતિ દીન દયાલ સાહેબ આરતિ હો
આરતિ ગરીબ નિવાજ સાહેબ આરતિ હો
જ્ઞાન આધાર વિવેક કી બાતી
સુરતિ જ્યોત જહાં જાય સાહેબ આરતી હો આરતી...
આરતિ કરૂ સતગુરૂ સાહેબ કી
જહાં સબ સંત સમાજ સાહેબ આરતિ હો આરતિ...
દરસ પરસ મન બહુત આનંદ ભયો
કટ ગયે જમ કે જાલ સાહેબ આરતિ હો આરતિ...
સાહેબ કબીર સંતન કી કૃપાસે ભયો પરમ પ્રકાશ
સાહેબ આરતિ હો... આરતિ...

જય સમરથ ગુરૂદેવ

જય સમરથ ગુરૂદેવ, ગુરૂ જય સમરથ ગુરૂદેવ,
જય સમરથ ગુરૂદેવ જય સમરથ ગુરૂદેવ
મોહ માયા દુઃખ બંધન જીવ બંધ સારે. ગુરૂજીવ બંધે સારે...
તબ સમરથ ગુરૂદાતા-તબ ૨
બંધન મમ ટારે જય... સમરથ ગુરૂદેવ

પરમ મનોહર સુંદર દર્શન જો પાવૈ-ગુરૂદર્શન જો પાવૈ
પ્રગટજ્ઞાન અખંડિત-૨ ચેતન પદ પાવૈ જય સમરથ...
શબ્દ સ્વરૂપ નિઃઅક્ષર દાતા નર તન ધરિડોલે-ગુરૂ નર તન
જાલ સર્વે મરખાયો-૨ હમ વિનય કરત બોલે જય -ગુરૂ સાર...
માનુષ જન્મ મિલા મોહિ સાર શબ્દ દિજૈ -ગુરૂ સાર...
જન્મ મરણ દુ:ખ નાશે-૨ આપન કરી લીજૈ જય...
અવિગત રૂપપ્રકાશી જીવન કે સ્વામી -ગુરૂ જીવન...
કોટિન જન્મ વિસારયો-૨ હમ પ્રભુ અંતરયામી જય...
શરણા ગતિ કે રક્ષક બન્દી છોર કહાયે -ગુરૂ બન્દી...
હંસન કો પ્રભુ તારન-૨ યહ જગમેં આયે જય...
કરૂણામય કૃપાલું સાહેબ દયા રૂપ કર્તા -ગુરૂ દયા...
શક્તિ હિન મૈં આધિન હું-૨ ક્ષમા કરો ભર્તા જય...
આનંદ મંગલ રૂપમ અવિચલ અવિનાશી -ગુરૂ અવિચલ
ગુપ્ત પ્રગટ પ્રભુ આપહિ-૨ સંત હૃદય વાસી જય...
પરમ પિતા પરમાતમ શબ્દ કબીર દરશૈ ગુરુ શબ્દ...
અબકી મોહી ઊબારો-૨
હામ તુમ્હારે પદ પરશૈ જય
ગુરૂ ગુરૂ શરણપતિ સાહેબ બાંહ ગહોમેરી -ગુરૂબાંહ
નિરભય શરણ ચરણ મેં-૨
આપ પડો તેરી જય સમરથ ગુરૂદેવ.

❀ ❀ ❀

॥૭૫॥ મૈં ગરજી અરજી કરૂ, જૈસી મરજી હોય ।
લિખ પરવાના ભેજ દો, હુકુમ બજાઉ સોય ॥

॥૭૬॥ મુઝમેં ઈતની શક્તિ કહાં, જો ગાઉ ગલા પસાર ।
મુઝકો ઈતના બહુત હૈ, પડા રહું દરબાર ॥

||૭૭|| સાહેબ તુમ ન વિસારિયો, લાખ લોગ મિલ જાય ।
હમ અસ તુમ્હરે બહુત હૈ, તુમ સમ હમરે નાય ॥
||૭૮|| સબ તરવર તર જાર્યેગેં, સબ ફલ લીન્હા ચીખ ।
ફિર ફિર માંગ કબીર કી, દરશન હીકી ભીખ ॥
||૭૯|| સો દિન કૈસા હોયગા, ગુરૂ ગહેંગે બાંહ ॥
અપના કર બૈઠા રહું, ચરણ કમલ કી છાંહ ॥
||૮૦|| તુમ મત જાઓ બીસરી, પ્રીત ઘટે મમ ચિત્ત ।
મરુતો તુમ સુમિરત મરુ, જીઉતો સુમિરૂ નિત્ય ॥
||૮૧|| બન્દૌ સનમુખ પારખી, શીશ ભેટ ધરિ હાથ ।
સબ સંતનકો બન્દગી, સત્ય પ્રેમ કે સાથ ॥

જ્ઞાની કો, ધ્યાની કો, ગુપ્તકો પ્રગટકો, અપને અપને ગુરૂ સાહેબ કો સકલ સંત મહંતો કો સંધ્યા આરતિ કી પાય લાગુ. બંદગી સાહેબ..

જિંદગી પળવારમાં વીતી જશે

જિંદગી પળવારમાં વીતી જશે ।।
મળ્યો માનવ દેહ રે અણમોલ છે,
ભજન કરો સત્‌શબ્દનું સુરતા થકી ।।૧।।.....જિંદગી.....

ગર્ભવાસમાં તું ભજન કબૂલી, દયા થકી બહાર આવ્યો રે ।
બહાર આવીને સૂરત ભૂલ્યો,
અવસર કીધો ફોક રે ।।૨।।.....જિંદગી.....

લખ ચોર્યાસી ભટકી ભટકી, અવસર ઠીક પામ્યો રે ।
જો આ તનમાં સમજે નહીં તો,
મૂરખ તું પછતાશે રે ।।૩।।.....જિંદગી.....

લોક લાજ અને માન મોટાઈ, મન અભિયાન છોડી દે જે રે ।
સત્‌ગુરુ શરણે જઈ,
સહજ સમાધિ કરી લેજે રે ।।૪।।.....જિંદગી.....

પાપ પુણ્યની યમે જાળ ફેલાવી, સર્વે જીવો બાંધી રાખ્યા રે ।
દેવી દેવતાની આશા ન કરશો,
સત્‌ગુરુનાં ગુણ ગાઈ લે જે ।।૫।।.....જિંદગી.....

સ્વાર્થ કાજે કોઈ સ્નેહ વધારે, વૈર કરે અધિક રે ।
સત્‌ગુરુનો પ્રેમ વેરથી ન્યારો,
સારશબ્દ ચિન્હી દેશે ।।૬।।.....જિંદગી.....

કર્મશુભાશુભ આ જગની ફાંસી, પૌ માં સૌ ઊરઝાયા રે ।
દાસ હરિશ કહે સતગુરુ દયા,
આદિનામ સુદ્ધિ થઈ જશે ।।૭।।.....જિંદગી.....

અન્ધેરી દુનિયા ભજન બિના કૈસે તરિ હો

અન્ધેરી દુનિયા ભજન બિના કૈસે તરિ હો

ગિરિ કૌલાસ સે પથ્થર મંગાયા તાકી મૂરતિ બનવાઈ,
મૂરતિ છાટિ દિવાલમેં રખ ગઈ ગઢૈયો કાપે નરવાઈ. .....અન્ધેરી

જટા જુટ નારિયલ લૈકે દેવ પૈ જાય ચઢાયે,
દેવતા મૂડ ખુપડિયા મારી ગોલા આપુહિ ખાઈ. .....અન્ધેરી

ઉસર કો ડાણ તાલકો પાની લેવ પિતા તુમ પાની,
તાલ કો માની તાલે રહ ગયો કહઁ પિતા કૅહ પાની. .....અન્ધેરી

જિયત બાપકો લાતન મારે મરે ગંગ નહવાવૈ,
કહૈ કબીર સુનો ભાઈ સાધો કૌવા બાપ બનાવે. .....અન્ધેરી

પિયા કેરી ઊંચી અટરીયાં

પિયા કેરી ઊંચી અટરીયાઁ, હમ દન દેખન ચલી. ...પિયા૦
ઊંચી અટરીયા જડી ત ક્વિરીયૅં, લગી નામ કી ડોરિયૅં ।
ચાંદ સુર્ય દોઉ તુરિયા તાને, તા બીચ ભૂલી ડગરીયાઁ ॥ ૧

પાંચ પચીસ, તીન ઘર બનિયા, મનુવઁ હૈ ચોઘરીયાઁ ।
મુનસી હૈ કોતવાલ યા હૈ સોઈ, ચહુઁ દીશ લાગી બજરીયાઁ ॥ ૨

આઠ મરા તીબ નવ દરવાજા, દસયમેં બંધ કીંવરીયાઁ ।
ખીડકી ખૌલ બૈઠે તા ઉપર, દેખો પીયાકી ઓરીયાઁ ॥ ૩

કહેંયે કબીર સુનો ભાય સાધુ, ગુરુકે ચરણ બલહરીયાઁ ।
ગુરુ સુખ રહે સો પાર ઊતર ગયે, ઝંખે મુરખ અનારીયાઁ ॥ ૪

અબધુ કહો જીવ કો

અબધુ કહો જીવકો નિસ્તાર કાયા વિનસે ક્યાર ।
યહ કાયા મેં યહ દસ દ્વારા, તેહિ મँહ હે એક ન્યાર ॥
કૌન દ્વારે પ્રાણી નીકસે, તાકો કરો બિચાર ॥.....૧

તુમતો સાહબ સબ ઘર વ્યાપક, તુમ્હરે સકલ પસાર ।
ઈતનાં મોહિં મેં થાહ નહિં હૈ, તુમ્હી કરો બિચાર ॥.....૨

ગુદા દ્વારે પ્રાણ નોકસે, નર્ક ખાનો જાય ।
તુર્ત દેહ ગુજવા કો પાવૈં, નર્ક મેં ઠહરાય ॥.....૩

ઈન્દ્રિ દ્વારે પ્રાણ નોકસૈ, જલ ખાનો કો જાય ।
તુંત દેહ મછલો કો પાવૈ, જલ સુખેં પછિતાય ॥.....૪

મુખ દ્વારે પ્રાણ નિકસૈ, અન્ન હેરિ જાય ।
તુરત દેહે મે ધૂનકી પાવૈ, અન્નો મેં ઠહરાય ॥.....૫

સ્વાઁસ દ્વારે પ્રાણ નિકસૈ ગર્ભા ખાની જાય ।
જહવાઁ દેખે ગર્ભ સહિત, ઉહઁ હી જાય સમાય ॥.....૬

ચક્ષુ દ્વારે પ્રાણ નિકસૈ, અંડ ખાની જાય ।
તુરત દેહ પક્ષી કી પાવૈં, સ્વર્ગે મેં મેડશય ॥.....૭

શ્રવણ દ્વારે પ્રાણ નિકસૈ, ભૂત ખાની જાય ।
દેહ ધારે વિદેહ દરસૈં, રૂખ મેં લપટાય ॥.....૮

રમ્ભ દ્વારે પ્રાણ નિકસૈ રાજખાની જાય ।
કછુક દિવસ જહઁ રાજ ભોગૈ, ફિર પાછે પછિતાયા ॥....:૯

સુરતિ દ્વારે પ્રાણ નિકસૈ, સત્ત લોક હિ જાય ।
શબ્દ નિરખત જાય લોકહિં, કહૈં કબીર ॥.....૧૦

પરમ પુરૂષ પરમાત્માનું કિર્તન

જય સત્યનામ જય જય સત્યનામ, જય સત્યનામ જય જય સત્યનામ ॥
જય જય સત્ય પુરૂષ પરમાતમ, જય જય પરમપુરૂષ પરમાતમ્ ॥
જય જય સત્યનામ પરમાતમ, જય જય આદિનામ પરમાતમ ॥
પરમ પુરૂષ પરમાતમ સારા, નિરાધાર વહ સબકે પારા ॥
જો કોઈ પરમ પુરૂષ કો ધ્યાવે, જન્મ મરણ ત્રય લાય નશાવૈ ॥
જન્મ મરણ ત્રય લાય નશાવૈ, જગમેં બહુરી નહીં સો આવૈ ॥
જગમેં જીવન થોડા હી ભાઈ, અંત સમય કોઈ નાહીં સહાઈ ॥
સુત પરિજન ધન સપન સનેહી, સત્યનામ ગહી નિજમત એહીં ॥
કાલ હીં જીત હંસ લઈ જાહી, અવિચલ દેશ પુરૂષ જહાઁ આહીં ॥
જહાં જાય સુખ હોય અપારા, બહુરિ ન આવૈ યહ સંસાર ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યનામ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥
ગર્ભવાસ મેં ભકિત કબૂલ્યો, બાહેર આય તુમ ઉસકો ભૂલ્યો,
પુરા કરો તુમ અપના કૌલ ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યનામ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥
માનુષ તન તુમ પાય કે પ્યારી, સુતિ હો કયોં પાઁવ પસારી,
જ્ઞાનહીન નર આંખે ખોલ ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યનામ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥
દુભ ઘમંડસભી વિસરાવો, વિષયોં સે તુમ ચિત્ત હઠાવો,
સત્ય વચન હરદમ મુખ બોલ ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યગુરુ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥
સબ આતમમેં રમયે નિરંતર, કોઈ આતમ સે નાહીં અંતર,
સત્ય તરાજૂ લેકર તોલ ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યગુરુ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥
પરમ પુરુષ કી ઐસી બાતા, કોટિન રવિ એક રોમલજાતા
જહઁવા હંસા કરત કિલોલ ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યગુરુ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥

સુધારુઉપ યહ વચન હમારા, સજ્જન ભક્તો કરો વિચારા,
સાર શબ્દ હૈ અમૃત અમોલ ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યગુરુ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥
સત્યનામ સુખધામ કબીરમ્, સબ વિધિ હરતે ભવકે પીરમ્ ॥
અતિ ઉપકારી ધર્મ ધુરંધર, સુધારુ ઉપ મૃદુબાની સુંદર ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યગુરુ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥
જય પ્રભુ બંદિછોર કબીર, જય પ્રભુ કરુણાસિંઘ કબીર ॥
અશરણ શરણ કબીર કૃપાલા, ભક્ત સહાયક દીન દયાલા ॥
જીવઉધ્ધારણ નામ તુમ્હારા, યા ઈતિ આપ સંત તન ધારા ॥
કાલ જાલકા ફૂંદા ભારી, મૈટી કરત નિજ દાસ સુખારી ॥
તુમ સબ લાયક અંતરયામી, હમ નાલાયક જીવ બેકામી ॥
સતગુરુ આપકે ચક્ષુ અપારા, મૈં અચક્ષુ બલહિન બિચારા ॥
વંદૌ સતગુરુ દોઉ કર જોરી, સબ સંશય પ્રભુ મેટહુ મોરી ॥
સત્યનામ સત્યનામ સત્યગુરુ બોલ, જય કરુણામય સત્યનામ બોલ ॥

સુરતિ સુહાગન

મેરી સુરતિ સુહાગન જાગ રે...
જાગરે હો જાગરે મેરી સુરતિ સુહાગન જાગ રે
ક્યાં તું સોવે મોહનીંદ મેં ઉઠકે ભજન વિતરાગ રે
જાગરે તું જાગરે...
અનહદ શબ્દ સુનો ચિત રાગરે ઉઠત મધૂર ધૂન રાગરે
જાગરે તું જાગરે...
ચરણ શિશધર વિનંતિ કરીએ પાઉગો અચલ સુહાગ રે
જાગરે તું જાગરે...
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધુ જગત પ્રિય દેખ ભાગરે મેરી
સુરતિ સુહાગન જાગરે...

ક્યા હુઆ અગર કુછ મિલા નહિ
શિકવે થે મગર અબ ગિલા નહિ
મોત કા ઝહેર હસકે પિ ગયા
પ્યાર બનાકે જો દિલમેં જી ગયા
જીંદગી કી એહી કહાની હૈ
સાસ આતી હે સાસ જાતી હૈ
બાકી જો હે વો બેઈમાની રે
અબ સમજ મેં આયા હે કે દુનિયા કયાહૈ
અબ સમજમેં આયા હે કે દુનિયા કયા હૈ
દુનિયા મેં આકાર કયા મિલા
અચ્છા કરો બુરા કરો
ફિરભી જીત મોતકી હોતી હૈ
સત્‌નામ

ગુરુ પૈયા લાગું નામ કો લખાય દિજે હો

ગુરુ પૈયા લાગું નામ કો લખાય દિજે હો
જનમ જનમ કા સોવત મનુવાં
શબ્દ કી ટેરસે જગાય દિજે હો ....ગુરુ

ઘટ અંધિયાર વસ્તુનહિ સુજે
જ્ઞાન કી દિપક જરાય દિજે હા ....ગુરુ

વિષય કી લહર ઉઠે ઘટ ભીતર
અમૃત બુન્દ ચુબાય લીજે હો ....ગુરુ

ગહરી નદિયાં નાવ પુરાની
અબકી ખેપ નિમાય દિજે હો ....ગુરુ

ધર્મદાસ કી અરજી ગુસાઈ
જીવત બન્ધ છુડાઈ દીજે હો ....ગુરુ

જમુનિયાં કે ડાર સાહેબ તોડ દીજે હો

જમુનિયાં કે ડાર સાહેબ તોડ દીજે હો
એક જમુનિયાં કી ચૌદહ ડારી
સાર શબ્દ બિચ મોર દીજે હો .....જમુનિયા

સુરતિ હમારી અજબ પિયાસી
પ્રેમ અમિરસ ઘોર દીજે હો .....જમુનિયા

ગુરુ હમારે જ્ઞાન ઝૌંહરી
હીરા પદારથ મોલી દીજે હો .....જમુનિયા

યહ સંસાર વિષય રસ માતે
ભર્મ કિવરીયાં ખોલ દીજે હો .....જમુનિયા

ધર્મદાસ કી અરજી ગુસાઈ
જીવત બન્ધ છોડાઈ દીજે હો .....જમુનિયા

જગમેં કોઈ ન આવૈ કાજ

કાલ ઝપેટ કરત નિસુ બાસર, જ્યોં બટેર પર બાજ ।।૧।। ટેક

દૌલત દુનિયા માલ ખજાના, કોટિન ભરા અનાજ ।
ચલત બાર કોઈ સંગ ન જાવૈ, છૂટે સકલ સમાજ ।।૨।।

ક્ષમા શીલ સંતોષ દયા દિલ, લૈ સદ્ગુરુ કો સાજ ।
જો ચાહૌ ભવ પાર ઉતરના, ચઢ ગુરુ જ્ઞાન જહાજા ।।૩।।

જ્ઞાન જગે જબ ભર્મ ભગે તબ, દ્વાર આરબા લાગ ।
મદન કાલકો જાલ ન ઝમ્પૈ, ભયા અચલ ઘર રાજ ।।૪।।

જો તુમ કહા માન મન મેરો

જો તુમ કહા માન મન મેરો, ગુરુ શબ્દ વિવેકી હેરો ॥૧॥ ટેક

જો ગુરુ સાર શબ્દ રંગ રાતેવ, શબ્દૈ બીચ બસેરો ।
ઐસે ગુરુ કી કરો બન્દના, દુરમતિ દૂર ખદેરો ॥૨॥

આજ કાલમેં કૂંચ લગો હૈ, કાલ સ્વાંસ કો ઘેરો ।
ચિત્ત દૈ સમઝ કાલ શિર ઉપર, કા સોવત જાગુ સવેરા ॥૩॥

નાદ બિન્દ કા ભેદ શબ્દમેં, શબ્દૈ બીચ બસેરો ।
શબ્દ સ્વરૂપ લખો અવિનાશી, બનૈ બાત તબ તેરો ॥૪॥

જીવ બ્રહ્મ જબ કેવલ દર્શૈ, મિટૈ ભર્મ કો ભેરો ।
મદન મિલૈ મગુ શબ્દ લોક તબ, બહુરિ ન યહ જગ ફેરો ॥૫॥

❁ ❁ ❁

શકિત ભેદ કા બૂઝૌ સાધો

શક્તિ ભેદ કા બૂઝૌ સાધો,
ગુરુ પંકજ રજ દિયો દ્રગન મેં, તાહિ કછુક કુછ સુઝો ॥ ૧॥ ટેક

આદ્યા કે ઉપદેશ આદિ મેં, ત્રિદેવા મિલિ લીન્હા ।
પિયત રામ રસ ભયૈ મુદિત મન, સાર વસ્તુ નહિં ચીન્હા ॥ ૨॥

વાલમીક સનકાદિક નારદ, સુકદેવ રૈદાસ ।
અમૃત વસ્તુ લાગ નહિ હાથા, રહી શક્તિ પર આશા ॥ ૩॥

ધ્રુવ પ્રહલાદ વ્યાસ ભરથરી, ગોરખ ગોપીચંદા ।
રિદ્ધિ સિદ્ધિ મેં રેફ નહી પૈ, પરે શક્તિ કે ફંદા ॥ ૪॥

રામ કૃષ્ણ ઉધો વસિષ્ઠ મિલિ, પરમ તત્વ ગુણ ગાયા ।
સોઈ ધ્યાન જુગ જુગ ચલિ આયા, રતન વસ્તુ નહિં પાયા ॥ ૫॥

સુર નર મુનિ જેતે પીર ઔલિયા, સબૈ શક્તિ મદ માતે ।
અલખ અપાર અકહ રઁગ રાતે, ઠૌર ઠીક એક બાતે ॥ ૬॥

સાંચ કહોં જગ ઝૂંઠા માને, કૈસે હોય મન પૂરા ।
સોક હરોં મન પૂર કરોં જો, મદન મિલૈ જન સૂરા ॥ ૭॥

❁ ❁ ❁

ચકર મકર ચિત્ત છાંડો સાધો

ચકર મકર ચિત્ત છાઁડો સાધો
સંચલતા ચતુરાપન તજિ કે, સુરતિ શબ્દ પર ગાડો ॥ ૧॥ ટેક

જો સત મારગ પર પગુ ધારો, ડારો વિષમ સિર બોઝા ।
બાહર સર્પ ટેઢ જસ આવત, હલત માઁદિ મેં સોઝા ॥ ૨॥

કામક્રોધ મદ લોભ મોહ સઁગ, રતન જન્મ ભૈ છીના ।
ગયે તીન જસ તેલ તિલીસે, રહે ચૌથ પન પીના ॥ ૩॥

કહત ઔર કછુ ગહત ઔર કછુ, સાઁચ ઝૂઁઠ નહિં ચીન્હા ।
અન્ત કાલ જબ પડે જાલ જમ, તડફિ મુયે જસ મીના ॥ ૪॥

છાઁડો વિષય વિકાર કપટ સબ, મનકા કરટક ફૂરા ।
વિષય વાસ તબ હોય નાસ, જબ મિલૈ પરમ પદ પૂરા ॥ ૫॥

વસ્તુ હજૂર દૂર કછુ નાહીં, ચેતુ દેખુ મન માહીં ।
બિન ગુરુ જ્ઞાન સૂઝિ નહિં આવૈ, દવર કરત સબ પાહીં ॥ ૬॥

સદ્‌ગુરુ દિવ્ય દૃષ્ટિ જબ ખોલૈ, તબ ચિત્ત હોય અડોલૈ ।
મદન સમ્હારિ બાત એક બોલૈ, નિરખિ નામ અનમોલૈ ॥ ૭॥

❁ ❁ ❁

સમુઝિ સમુઝિ પગ ધારો સાધો

કાહે કો ઈત ઉત ધાઈ મરતુ હો, સદ્‌ગુરુ શબ્દ વિચારો ॥ ૧॥ ટેક

જેતિક કર્મ શુભાશુભ તજિ કે,પદ નિઃકર્મ સમ્હારો ।
હંસ હોય નીરક્ષીર નિરુઆરો, કાગકુમતિ સબ છાઁડો ॥ ૨॥

જૌહર ખરા પરખ બિન ખોટા, પરા બજાર મઁઝારો ।
રહા ન સંગતિ સંત જૌહરી, કરી ન પારખિ ગાઢો ॥ ૩॥

બિના મૂઁડકો ચોર મહાબલ, મૂસિ રહા જગ સારો ।
જાગિ જતન કરો અચલ રતન ધન, કહના માનુ હમારો ॥ ૪॥

તીન લોક ઔર ભુવન ચૌદહો, ચાર ચોર સે હારો ।
બારિ મસાલ દિનૈં જગ લૂટત, ઘર ઘર પરો ખભારો ॥ ૫॥

રતન અમોલિક પરખ જવહરી, જાત હૈ ઔસર મારો ।
મદન જ્ઞાનકી અયન નિહારો, ફિર નહિં દાઁવ તિહારો ॥ ૬॥

સૂન ભૂલા મનુવા

સુન ભૂલા મનુવાઁ, ગુરુ ઘર કરો નિવાસા ।
જેહિ ખોજત તુમ ચહુઁ દિશિ ધાવો, સો તો પરમપદ પાસા ॥ ૧॥ ટેક

જહાઁ વસ્તુ તહાઁ ખોજત નાહીં, ઠૌર ઠૌર કરૈ આસા ।
જૈસે મૃગા નાભ કસ્તુરી, ફિર ફિર સૂઁઘત ઘાસા ॥ ૨॥

યોગ યજ્ઞ સંયમ વ્રત પૂજા, તીર્થ વ્રત પર આસા ।
બિના વિવેક જકત સબ ભૂલા, ભયે કૃતૃમ કો દાસા ॥ ૩॥

જૈસે ઘટ ઘટ રવી બિરાજૈ, સબ ઘટ પુરુષ પ્રકાશા ।
આદિ અન્ત ઔર મધ્ય એક રસ, ઘટૈ રતી નહિ માસા ॥ ૪॥

જ્યોં બુદબુદા કો ખેલ રચેવ હૈ, તન કો યહી તમાસા ।
રહત અચર્જ જાત કછુ નાહીં, જ્યોં જલ બીચ બતાસા ॥ ૫॥

બિન સદ્ગુરુ કોઈ પાર ન પાવૈ, ગુરુ કો કરો તલાસા ।
જેહિ ગુરુ મિલૈ સૌ પદ અનુરાગે, મદન ભયે ભ્રમ નાસા ॥ ૬॥

બસત દિલ અન્દર દિલવર યાર

બસત દિલ અન્દર દિલવર યાર ॥ટેક॥

કોઈ કાયા બ્રહ્માંડ મેં ખોજૈ, કોઈ સુન્ય મંઝાર ।
કોઈ ઓહં કોઈ સોહં સાધૈ, કોઈ રકાર મકાર ॥ ૧॥ ટેક

કોઈ જિકિર કરૈ હૂ હક્કા, નટવર કલા અપાર ।
કોઈ નમાજ વક્ત પાંચો પઢૈ, તીસ રોજા યક તાર ॥ ૨॥

કોઈ તીરથ મૂરતિ મેં ખોજૈ, કોઈ ઉડૈસા દ્વાર ।
હોય હાજી કોઈ ચલૈ મક્કા કો, નદિ સમુદ્ર પહાડ ॥ ૩॥

કોઈ કુરાન પુરાન મેં ખોજૈ, કોઈ ગીતા મત સાર ।
પોથી બાની રેષ ભેષ બહુ, સો સબહિન સે ન્યાર ॥ ૪॥

કોઈ મસજિદ મંડપ મેં ખોજૈ, કોઈ ગિરજા દરબાર ।
ઈંટ ચૂના મેં સબ કોઈ ખોજૈ, ઘટહી મેં તતુ સાર ॥ ૫॥

કોટિ કર્મ કરિ ચહુઁ દિસ ધાવૈ, બિન ગુરુ નહિ નિસ્તાર ।
મદન મિલૈ જબ પૂરા મુરશિદ, ઘટહી મેં દીદાર ॥ ૬॥

સખિયા સુધિ કરુ રે

સખિયા સુધિ કરુ રે, તેરે સન્મુખ સિરજનહાર ॥
ઘટકે પટમેં નિકટ નિહારો, ટાઢે દિલવર યાર ॥ ૧॥ ટેક

બાલાપન તન ખેલિ ગવાઁયવ, યુવા ભોગ સ્રિઁગાર ।
વૃધ્ધ ભયે તન સ્વાઁસ ન સરકૈ, કફ ઘેરે અધિકાર ॥ ૨॥

જો કુછ કુછ સુધિ ભીતર આવૈ, મન મત કિયા પસાર ।
યોગ જાપ તપ સંયમ કરિ કરિ, ભયો કાલકો ચાર ॥ ૩॥

હોય શૂરા પૂરા ગુરુ કરિલે, કરો શબ્દ નિરુવાર ।
તિનુકા ઓટ પહાડ ટરૈ તબ, ભયા સો અટલ દિદાર ॥ ૪॥

માનુષ જન્મ દુર્લભ રે ભાઈ, બહુરિ ન બારમ્બાર ।
જો અબકી નહીં મિલૈ પરમ પદ, ફિર ચોરાસી ધાર ।। ૫।।

સાર શબ્દ ઘર કરો બસેરા, તબ ભલ હોય તુમ્હાર ।
પરમ હેત પરમારથ કહિયે, મદન પુકાર પુકાર ।
દેત શિખાવન કોઈ ન માનૈ, ફિરકા લેહુ હમાર ।। ૬।।

કેહિ ઘરસે જીવ આયા સાધો

કેહિ ઘરસે જીવ આયા સાધો ।।ટેક।।
કહઁાસે આયા કૌન પઠાયા, બિનસત કહઁા સમાયા ।।૧।। ટેક

પંડિત પીર તપસ્વી યોગી, ગુરુવા લોગ કહાયા ।
સબસે પૂઁછિ કિયા બિનતી કરી, કોઈ નહિ ભેદ બતાયા ।।૨।।

જેહિ ગુરુમેં યહ ભેદ નહિ હૈ, સો ગુરુ ભાંડ કહાયા ।
જાહિ અસલ કો નકલ કહત સો, અસલ રુપ નહિ પાયા ।।૩।।

કર્મત કર્મ કાલ કી ફાઁસી, કહિ કહિ જગત ફઁસાયા ।
કર્મત સુન્નાતિ ઔર જનેઉ, કલિમા મંત્ર પઢાયા ।।૪।।

જહઁાસે આયા સુધિ બિસરાયા, બલકત જન્મ ગઁવાયા ।
ભલ જો કહોં તો અનભલ માનૈ, કોટિ જતન સમુઝાયા ।।૫।।

આદિ અન્ત ઘર મધ્ય ન પાયા, નિકટ કાલ પુર ધાયા ।
મદન કહૈં કછુ કહિ નહિ આવત, કઠિન રામકી માયા ।।૬।।

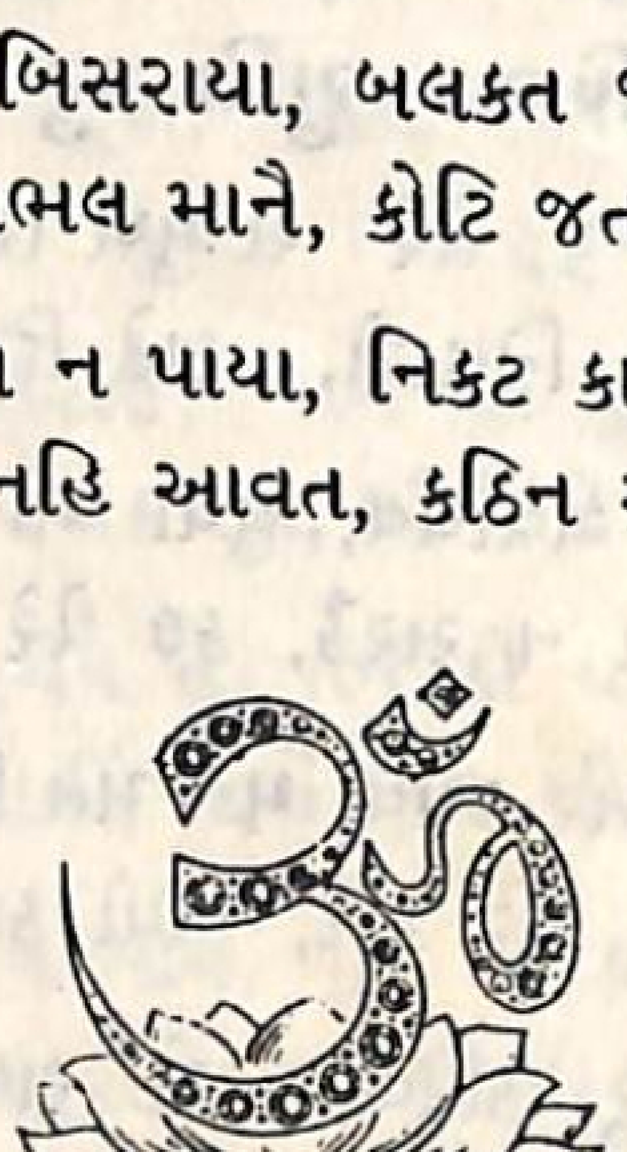

અજહું ખોજ ગુરુ પૂરા સાધો

અજહુઁ ખોજ ગુરુ પૂરા સાધો ।।ટેક।।
જો જન ખોજ કિયા ગુરુ પૂરા, નિરખત નામ હજૂરા ।। ૧।। ટેક

અટક ભટક સબ છાઁડો બૌરે, ઝૂઁઠી આશા ।
આદિ નામ ઘર કરો બસેરા, કટૈ કાલ કી ફાઁસા ।। ૨।।

રામ નામ સબ દુનિયા પુકારૈ, નામ ભેદ હૈ ન્યારા ।
જાહિ નામ સે સિયારામ ભૈ, સોઈ નામ હૈ સારા ।। ૩।।

આદિનામ કો ગુપ્ત મતા હૈ, કોઈ સન્ત જન જાના ।
જિન જાના તિનહીં પહિચાના, જીવત નામ સમાના ।। ૪।।

પાંચ તત્ત્વ ગુણ તીન નહીં થા, નહીં જક્ત વિસ્તારા ।
કૌન નામસે ભયા પસારા, સોઈ કરો નિરુવારા ।। ૫।।

નામ નિરન્તર તિલ નહિ અન્તર, ખોજ કરો ગુરુ પાસા ।
આવત જાત સોઈ દમ દુર્લભ, નહિ ભરોસ યહ સ્વાઁસા ।। ૬।।

સતગુરુ સોઈ જો નામ લખાવૈ, નામ ધની કહવાવૈ ।
બિન ધન ધર્મ હોય કહુ કૈસે, છૂઁછ પછોરૈ ઊડિ જાવૈ ।। ૭।।

વેદ પૂરાન કુરાન કિતાબૈ, કોટિ જન્મ પઢિ બૂઝૈ ।
મદન બિના દાયા સદ્‌ગુરુ કે, આદિનામ નહિ સૂઝૈ ।। ૮।।

ઘટ બિનસે કંહ જાવગે હંસા

ઘટ બિનસે કઁહ જાવગે હંસા, કઁહ તેરો ઠૌર ઠેકાના હૈ ।
કાયા ભીતર કાલ બસેરા, યક દિન પ્રાન પેયાના હૈ ।। ૧।।

કાહે ન ખોજ કરો ઘટ ભિતર, કેહિ કારન ફિરત ભુલાના હૈ ।
જગ સનેહ જસ સેમર સુગના, અન્તકાલ પછિતાના હૈ ।। ૨।।

ભયે પ્રકાશ જબ તિમિર નાસ તબ, સદ્‌ગુરુ મિલે સયાના હૈ ।
ઘર પહિચાના પદ નિર્વાના, પક્કા દેશ પુરાના હૈ ॥ ૩॥

આના જાના સબ બિસરાના, મદન મુક્તિ મન માના હૈ ।
ના કહિં આના ના કહિ જાના, રૂપ મેં રૂપ સમાના હૈ ॥ ૪॥

❁ ❁ ❁

ભજન બિન ધોખેમેં જન્મ સિરાન

ભજન બિન ધોખેમેં જન્મ સિરાન ॥ટેક ૧॥
નહિ સાધુન સઁગ કિયો બસેરા, નહીં સંત સનમાન ।
નહિ કછુ ખોજ કિયો ગુરુ અક્ષર, નહિ ગુરુ શબ્દ સમાન ॥ ૨॥

ભૂલેવ આદિ અનાદિ બ્રહ્મ, તાતે જક્ત બ્રહ્મ દુઈ જાન ।
રૂપ અખંડ બ્રહ્મ કિનિ દર્સૈ, હોત સકલ વિધિ હાનિ ॥ ૩॥

ગુરુ મિલૈં જો પદ કે પૂરા, ચેલ ચતુર સુજાન ।
અક્ષર માઁહિ નિઃઅક્ષર દર્સૈ, અમી અંક નિર્વાન ॥ ૪॥

માનુષ જન્મ દુર્લભ રે ભાઈ, કહઁવા ફિરત ભુલાન ।
જો અબકી નહિ મિલે પરમ પદ, ફિર ચૌરાસી ખાન ॥ ૫॥

આદિ ગુરુ જિન યુગન પુકારા, કોટિન મેં કિયો કાન ।
અન્તર પઢ હિય ખુલી સમાધી, દરસત પુરુષ પુરાન ॥ ૬॥

સર્વ ભૂત મેં નામ નિવાસી, નામ ભૂત મેં સાન ।
મસિ મેં અંક, અંક મેં મસિ હૈ, બિલગન નાઁહિ મિલાન ॥ ૭॥

આદિ બ્રહ્મ જ્યોં જલ હૈ ભાઈ, જીવ તરંગ સમાન ।
મદન વિષય બયારિ જબ મિટિ ગૈ, થોરે માઁહિ થિરાન ॥ ૮॥

મનસા માલણી રે ગોરખ જાગતા નર સેવ

મનસા માલણી રે ગોરખ જાગતા નર સેવ ।
જાગતા નર સેવ તનો મળે નૂરી જન દેવ ॥ .....મનસા

પથ્થર પૂજે હરિ મીલે તો મેં પૂંજુ ગીરીરાય ।
યે પથ્થરકી ચક્કી બનત હૈ, પીસ પીસ જગત ખાય ॥ .....મનસા

માલણ લાવી ફૂલડાં ને એનો કળીએ કળીએ જીવ ।
ચંદી ફૂલ દેવનકો ચઢત હૈ દેવ જ પોતે શીવ ॥ .....મનસા

માલણ લાવી ફૂલડાંને ધર્યાં દેવની પાસ ।
એ દેવોમાં સાચ હોય તો કેમ ન આવી વાસ ॥ .....મનસા

ટંકણ દઈ પથ્થર ઘડયો, ધર્યો છાતી પર પાય ।
એ દેવોમાં સાચ હોય તો ઘડનારાને ખાય ॥ .....મનસા

એ પથ્થરના દેવને દીજે જલમાં ડાલ ।
આપ બુડે એ કોને તારે કોણ કરે સંભાળ ॥ .....મનસા

પૂજારીના ઓસીયાળા ઠાકોર ઠામે ઠામ ।
બંદીવાન મંદિરના ઠાકોર, કહેવાના ભગવાન ॥ .....મનસા

સેવ સુંવાળી રાંધીયાને ધર્યાં દેવની પાસ ।
જમનારો તો જમી ગયો ને દેવ ને આવી વાસ ॥ .....મનસા

અકે ભૂલ્યો દૂજો ભૂલ્યો, ભૂલ્યો સબ સંસાર ।
એક ન ભૂલ્યો ગોરખ યોગી, કરી ભજન આધાર ॥ .....મનસા

ગગનમાં આગ લગી બડી ભારી

ગગનમાં આગ લગી બડી ભારી
ધરતિ જલ ગઈ અમર જલ ગયો
જલ ગયો સકલ પસારા
ચંદા જલ ગયો સુરજ જલ ગયો
જલ ગયો નવ કખ તારા .....ગગન

બ્રહ્મા જલ ગયો વિષ્ણુ જલ ગયો
જલ ગયો નેજા ધારી
રામ જલ ગયે લક્ષમણ જલ ગયો
જલ ગયે કૃષ્ણ મોરારી .....ગગન

કોટિન કોટી કનૈયા જલ ગયે
રૈયત કૌન બિચારી
કહૈ કબીર સુનો ભાઈ સાધુ
અલખ પુરષ અવિકારી .....ગગન

આટલો સંદેશો મારા

આટલો સંદેશો મારા સદ્‌ગુરુને કહેજો,
સેવકના રૂદિયામાં રહેજો. .....સંદેશો મારા

કાયાના દેવળ અમને કાચા રે લાગે,
તેનો ભરોસો અમને દેજો. .....સંદેશો મારા

કાયા પડશે ને હંસ ક્યાં જઈ સમાશે,
તે ઘર બતલાવી અમને દેજો. .....સંદેશો મારા

બ્રહ્મા સ્વરૂપ મારી નજરે ન આવી,
તેના તે દર્શન અમને દેજો. .....સંદેશો મારા

જનમો જનમ મારા રૂદિયામાં રહેજો,
એવી તે વૃત્તિ અમને દેજો. .....સંદેશો મારા

ધર્મદાસની અરજી સુણી રે ગોસ્વામી,
ભક્તિ ને મુક્તિ મને દેજો. .....સંદેશો મારા

આનંદ મંગલ ગાઉ જો મૈં સાહબ પાઉ

આનંદ મંગલ ગાઉં જો મૈં સાહબ પાઉં
પલકન સે પગ ઝારું સખીરી,
લૈ રજ શિશ ચઢાઉં ..... જો મૈં સાહબ

કબકી મેં ઠાઢી અર્જ કરત હુઁ
નૈનન મેં નૈન મિલાવું
ગગન મહલ બિચ ખુલા ઝરોખા
સુખ મન સેજ બિછાઉં ..... જો મૈં સાહબ

આઠ મરાતિબ નવ દરવાજા
દશવાઁ દવાર ખુલાઉં
ધર્મદાસ વિનવે કરજોરી
સાર શબ્દ મન લાઉં ..... જો મૈં સાહબ

અનઘડિયા દેવા કોન કરે તોરી સેવા

ગઢે દેવકો સબ કોઈ પૂજે
નિત ઉઠ લાવે સેવા
પૂરણ બ્રહ્મ અખંડિત સ્વામી
તાકિ ન જાને ભવા .....અનઘડિયા

બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર કહિયે
ઈન શિર લાગી કાઈ
ઈનકે ભરુસે કોઈ ન રહિયો
ઈન હુ મુક્તિ ન પાઈ .....અનઘડિયા

દશ અવતાર નિરંજન કહીયે
સો કરતા નહિ હોય
એ તો અપની કરની ભોગે
કર્તા ઓરે કોઈ .....અનઘડિયા

યેગી યતી તપી સન્યાસી
આપ આપ મેં લડિયા
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધો
શબ્દ લખે સો તરિયા .....અનઘડિયા

સાહેબ તેરા ભેદ ન જાને કોઈ

સાહેબ તેરા ભેદ ન જાને કોઈ
પાની લે લે સાબુન લે લે
મલી મલી કાયા ધોઈ
અનતર ઘટિકા દાગ ન છુટૈ
નિર્મલ કૈસે હોઈ .....સાહેબ

યહ ઘટ ભીતર બૈલ બંધે હૈ
સુંદર ખેતી હોઈ
સુખીયા બૈઠે રાજ કરત હૈ
દુખિયા દિન ભર રોઈ .....સાહેબ

યહ ઘટ ભીતર અગ્નિ જરત હૈ
ધુવાઁ ન પરગત હોઈ
કો દિલ જાને આપના કો
જા કી લાઈ હોઈ .....સાહેબ

જડ બિન બેલી બેલી બિન તુમ્બા
બિન ફૂલે ફલ હોઈ
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ
ગુરુ બિન જ્ઞાન ન હોઈ .....સાહેબ

ચાદર હો ગઈ બહુત પુરાની

ચાદર હો ગઈ બહુત પુરાની અવધુ સોચ સમુઝ અભિમાની

અજબ જુલાહા ચાદર બીની સુત કરમ કો તાની,
સુરત નિરતિકો ભરમા દીના, તબ સબકે મન માની. .....ચાદર

મૈલે દાગ પરે પાપન કે વિષયન મેં લપટાની,
જ્ઞાનકો સાબુન લાઈને ધોવત, સત સંગત કે પાની. .....ચાદર

ભઈ ખરાબ આવ ગઈ સારી લોભ મોહ નિશાની,
એસે ઉડત ઉમર ગઈ હો, ભલી બુરી ન જાની. .....ચાદર

શંકા માન જાય જીવ અપને હૈ યહ વસ્તુ બિરાની,
કહેય કબીર રાખ જતનસે, ના ફિર હાથસે આની. .....ચાદર

તુમને ક્યોં ન કરી રખવારી

તુમને ક્યોં ન કરી રખવારી, તેરી ચિડિયાઁ ચુન ગઈ ખેત

યે ચિડિયાઁ હૈ ભવસાગરકી, કોઈ કાલી કોઈ સ્વેત
ઈન ચિડિયન સે તબહી બચી હૌ, કર સતગુરુ સે હેત....તેરી

સત્યનામ કા બીજ બોય લે, કાયા કરલે ખેત
કામ ક્રોધ કા બૈલ બનાય લે, સુરતિ કે હર સે જોત....તેરી

ભાઈ બન્ધુ ઓર કુટુંબ કબીલા, યે સબ જગ કે હેત
અન્ત સમય કોઈ કામ ન આવે, અબહુઁ અન્ધા ચેત....તેરી

ભવસાગર નદી જોર બહત હૈ, જલ હૈ હેલા હેલ
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ, હુઈ રહી ઠેલા ઠેલ....તેરી

ઘર કર દરિયા માંહી રે

ઘર કર દરિયા માંહી રે મછલી, ઘર કર દરિયા માંહી ॥
અજર અમર જહાં પુરુષ વિદેહી, ઉત્પતિ પરલય નાહીં ॥૧॥ ઘર કર...
અગમ અપાર અથાહ યે હૈ વહ, અંદર તાતા નાહીં ॥
વહાં નહિ ઢીમર જાલ ન લાગે, વહાં કાલ નહિં જાઈ ॥૨॥ ઘર કર...
યહ ઝીલર દિન ચાર કા બાસા, અંત કાલ કહાં જાઈ ॥
ઢરક જાય જ્યોં ઉસકા મોતી, જ્યોં દુપહર કી છાંહી ॥૩॥ ઘર કર...
સબસે બડા શબ્દ કા ઠેકા, સબ સુખ વાકે માંહી ॥
કહૈ કબીર સુનો ભાઈ સાધો ગહી સમરથકી બાંહિ ॥૪॥ ઘર કર...

બસત દિલ અંદર દિલવર યાર

બસત દિલ અંદર દિલવર યાર ॥ટેક॥
કોઈ કાયા બ્રહ્માંડ મેં ખોજૈ, કોઈ શૂન્ય મંઝાર ।
કોઈ ઓહં કોઈ સોહં સાધૈ, કોઈ રકાર મકાર ॥૧॥ બસત દિલ...
કોઈ જિકિર કરૈ હૂ હક્કા, નટવર કલા અપાર ।
કોઈ નમાજ વક્ત પાંચો પઢૈ, તીસ રોજા યકતાર ॥૨॥ બસત દિલ...
કોઈ તીરથ મૂરતિ મેં ખોજૈ, કોઈ ઉડૈસા દ્વાર ।
હોય હાજી કોઈ ચલૈ મક્કા કો, નદી સમુદ્ર પહાડ ॥૩॥ બસત દિલ...
કોઈ કુરાન પુરાન મેં ખોજૈ, કોઈ ગીતામત સાર ।
પોથી બાની રેખ ભેખ બહુ, સો સબહિન સે ન્યાર ॥૪॥ બસત દિલ...
કોઈ મસજિદ મંડપ મેં ખોજૈ, કોઈ ગિરજા દરબાર ।
ઈંટ ચૂના મેં સબ કોઈ ખોજૈ, ઘર હી મેં તત્વ સાર ॥૫॥ બસત દિલ...
કોટિ કર્મ કરિ ચહું દિસ ધાવૈ, બિન ગુરુ નહિં નિસ્તાર ।
મદન મિલૈ જબ પૂરા મુરશિદ, ઘટ હી મેં દીદાર ॥૬॥ બસત દિલ...

જય સતનામ જય સતનામ

જય સતનામ જય સતનામ, જય સતનામ જય જય સતનામ ।
જય પ્રભુ બંધિ છોર કબીર, જય પ્રભુ કરુણાસિંધુ કબીર ।
ભક્તો કે દુઃખ હારી સતગુરુ, ભક્તો કે ભય હારી સતગુરુ,
ભક્તો કે ભ્રમ હારી સતગુરુ ।
જય પ્રભુ કરુણા સિંધુ કબીર, જય પ્રભુ બંધિ છોર કબીર
॥જયસતનામ ॥૧॥

સત્ય કે મંડન પાખંડ ખંડન, મોક્ષ પ્રદાતા સત્ય કબીર ।
અશરણ શરણ કબીર કૃપાલા, ભક્ત સહાયક દીન દયાલા ।
જીવ ઉધ્ધારણ નામ તુમ્હારા, યા ઈતિ આપ સંત તન ધારા ।
કાલ જાલકા ફંદા ભારી, મૈટી કરત નિજદાસ સુખારી ।
વંદૌ સતગુરુ દોઉ કર જોરી, સબ સંશય દુઃખ મેટહુ મોરી
॥જય સતનામ ॥૨॥

જય જય પરમ પ્રભુ પરમાતમ્, જય જય સત્ય પુરુષ પરમાતમ્ ।
જય જય પરમ બ્રહ્મ પરમાતમ્, જય જય સારશબ્દ પરમાતમ્ ।
જય જય આદિ પુરુષ પરમાતમ્, જય જય આદિનામ પરમાતમ્ ।
જય નિઃઅક્ષર, જય પરમ અક્ષર, જય જય સારશબ્દ પરમાતમ્ ॥

પિયા કેરી ઊંચી અટરીયાં

હમ દના દેખન ચલી ...પિયા કેરી
ઊચી અટરીયાં જડીત કિવરીયાં, લગી નામ કી ડોરિયાં
ચાંદ સુર્ય દોઉ તુરિયા તાને, તા બીચ ભુલી ડગરીયાં ...પિયા કેરી
પાંચ પચીસ, તીન ઘર બનિયા, મનુવાં હે ચોધરીયાં
મુનસી હૈ કોતવાલ યા હૈ સોઈ, ચહુઁ દીશ લાગી બજરીયાં ...પિયા કેરી
આઠ મરા તીબ નવ દરવાજા, દસયમેં બંધ કીંવરીયાં
ખીડકી ખૌલ બૈઠે તા ઉપર, દેખો પીયાકી ઓરીયાં ...પિયા કેરી

કહેંયે કબીર સુનો ભાય સાધુ, ગુરુ કે ચરણ બલહરીયાં
ગુરુ મુખ રહે સો પાર ઊતર ગયે, ઝંખે મુરખ ...પિયા કેરી

ધુન સુનકે મનુવા મગન હુઆ ધુન સુનકે

ધુન સુનકે મનુવા મગન હુઆ ધુન સુનકે
લગી હે સમાધિ ગુરુ ચરનન મેં
અંતસ કે દુઃખ દુર હુઆ ધુન સુનકે.....ધૂન

સારશબ્દ કી ડોરી લાગી
તા ચઢ હંસા મસ્ત હુઆ ધુન સુનકે.....ધૂન

શૂનય શિખર પર અમૃત બરસે
ચાખ ચાખ હંસા મગન હુઆ ધુન સુનકે.....ધૂન

કહીંયે કબીર સુનો ભાઈ સાધુ
અમરલોક મેં બાસ હુઆ ધુન સુનકે.....ધૂન

અખંડ સાહેબ કો નામ

અખંડ સાહેબકો નામ, ઓર સબ ખંડ હે
ખાંડિત મેરુ સુ મેર, ખંડ બ્રહ્મમાંસ હે .....અખંડ

થીર ન રહે ધન ધામ, તો જીવન દુન્દ હે
લખ્સ ચૌરાસી કે જીવ, પરે યમ ફંદ હે .....અખંડ

ચંચલ મન થીર હોય, તબૈ ભલ રંગ હે
ઉલટી નિકટી ભર પીવ, તો અમૃત ગંગ હે .....અખંડ

જીનકો સાહેબ સો હેત, સોઈ નિર દુન્દ હે
ઉન સંતન કે સંગ, સો સદા આનંદ હે .....અખંડ

દયા ભાવ ચિત રાખી, ભક્તિકા અંગ હે
કહે કબીર ચિત ચેતુતો, જગત પતંગ હે .....અખંડ

અબ હમ, અવિગત સે ચલી આયે

અબ હમ, અવિગત સો ચલી આયો
મેરો ભેદ ભારમ નાહીં પાયો, અબ હમ
નહિ હમ જન્મે ગરભ બસેરા, બાલક હોય દિખલાયે
કાશી શહેર જંગલ બિચ ડેરા, ત્હાં જુલ્હાને પાયે .....અબ હમ

તેહ વિદેહ દેહ ધરી આયે, કાયા કબીર કહાયોં
જુગન જુગન કે બિછુરે હંસા, રામાનંદ સમજાયે .....અબ હમ

અગલે જનમ હમ કોલ કિયા થા, તબ નિરુ ઘર આયે
સાત દિનન કી બછિયા મંગાઈકે, તાકા દૂધ દોહાયે .....અબ હમ

નહિ મેરે ગગન ધરણ કછુ નાહિ, દિસત અગમ અપારા
શબ્દ સ્વરૂપી નામ સાહેબકા, સોઈ નિજ નામ હમારા .....અબ હમ

નહિ મેરે હાડ ચામ નહિ લોહું, હમ સતનામ ઉપાસી
તારન તરન અભય પદ દાતા, કહૈ કબીર અવિનાસી .....અબ હમ

વો પંછી મોહિ કોઈ ન બતાવે

વો પંછી મોહિ કોઈ ન બતાવે, જો બોલે ઘટ માંહી હો.
અબરન બરન રૂપ નહિ રેખા, બૈઠે નામકી છાંહી હો.
દુરમતિ છાંડ ગુણ અતિ છાયા, પંછી બસેરા લીન્હા હો.
આવે સાંઝ ઉડિ જાય સબેરા, મરમ કોઉ નહિ પાવે હો.
વો તરૂવર પંછી દોય બૈઠે, જોગ જુગત લિયે ડોલે હો.
વાકી સંધિ લખે નહિ કોઈ, કૌન ઠામ વે બોલે હો.
હદ બેહદ નિરંતર બાસા, આવત જાત ન પેખા હો.
દો ફલ ચાખ નાખ દો આગે, ઔર નહિ દશ બીસા હો.
કહૈ કબીર સુનો ભાઈ સાધૌ, બૂઝે પંડિત જ્ઞાની હો.

જપો મન સતગુરુ સાહેબ કબીર

જપો મન સતગુરુ સાહેબ કબીર ।
ભવસાગર સે પાર ઉતારે, જમસે કાગજ ચીર ॥૧॥

શાહ દમોદર ડૂબત બચાયે, રત્નાગર કે તીર ।
ઈન્દ્રમતિ કો દર્શન દેકર, કર દિન્હોં અસ્થિર ॥૨॥

જગન્નાથ કી મહિમા રાખી, રત્નાગર કે તીર ।
હરિ કે પંડા જરત ઉબાખે, અપને ચરન ટાસ્યો નીર॥૩॥

શાહ સિકંદર હસની લીન્હા, અજર અમર શરિર ।
જલમેં ડારિ અગ્નિ મેં જારે, બિનસત નાહિ શરિર ॥૪॥

હસ્તિ કે આગે લે ડારે, નિર્ભય સાહેબ કબીર ।
ધર્મદાસ કો અર્જી સતગુરુ, મેટો ભવકો પીર ॥૫॥

નામ સાહબ કા લે રે બન્દે

નામ સાહબ કા લે રે બન્દે, નામ સાહબ કા લે રે,
નામ બિના તોર કાજ ન સરિ હૈ, ફિર પાછે પછતો રે.

એક લાખ પુત્ર સવા લાખ નાતી, સમ્પતિ થિર ન રહો રે,
લંકા અસ કોટ બિનશિ ગૌ ક્ષણ મેં, ઐસો બાયુ બહ્યો રે.

માતુ પિતા સુત બન્ધુ તિરિયા, કોઈ સંગ ન ચલો રે,
યે સબ હૈં સ્વારથ કે લોભી, ગુરુ બિનુ સુખ ન લહો રે.

ના કોઈ તેરા તૂઁ ન કાહુ કે, પૈડે ખલક બહો રે,
નદિયા નાવ સંયોગ બના હૈ, ઐસા મિલના હૈ રે.

છનક માહિ તન બિનશિ જાયગા, તબ કછુ કરિ ન સકો રે,
તાતે બેગિ સમ્હારુ આપનો, સાહબ કબીર કહો રે.

અરે જીવ તૂં અમરલોક કો

અરે જીવ તૂં અમરલોક કો, પર્યો કાલ બસ આઈ હો.
મન સરૂપી દેવ નિરંજન, તુમકું રાખે ભરમાઈ હો.
પાંચ પચીસ તીનકા પિંજરા, તિનમેં તુમકો રાખે હો.
તુમ ક્યો સૂધ બિસર ગયે ઘરકી, મહિમા અપની ભાખે હો.
નિરાકાર નિર્ગુણ હૈ માયા, તુમકું નાચ નચાવે હો.
ચર્મ દ્રષ્ટિક કૂલુફ દીન્હા, ચૌરાસી ભરમાવે હો.
ચાર વેદ જાકી હૈ શ્વાસા, બ્રહ્મ અસ્તુતિ ગાઈ હો.
સો કથિ બ્રહ્મા સૃષ્ટિ ભુલાઈ, વો મારગ સબ જાઈ હો.
યોગ યજ્ઞ જપ તપ વ્રત પૂજા, બહુ પરપંચ અચારા હો.
જૈસે બધિક મીન ઓટ ટાટી, દે વિશ્વાસ અહારા હો.
સતગુરુ પીવ જીવકે રક્ષક, તિનસોં કરો મિલાના હો.
ઈનકે મિલે પ્રેમ સુખ ઉપજે, ઔષધ હૈ નિરબાના હો.
જુગન જુગન હમ આન ચેતાયે, કોઈ કોઈ હંસ હમારા હો.
કહૈં કબીર તહાં પહુંચાઊં, સતપુરુષ દરબારા હો.

❁ ❁ ❁

સન્તો સહજ સમાધિ ભલી હૈ

સન્તો સહજ સમાધિ ભલી હૈ,
ગુરુ પ્રતાપ ભઈજા દિન તે, સુરતિ ન અનત ચલી હૈ.

જહઁ જહઁ જાઊઁ સોઈ પરિકરમા, જો કછુ કરુઁ સો પૂજા,
ગ્રહ વન ખણ્ડ એક કરિ જાનો, ભાવ મિટાવોં દૂજા.

આઁખ ન મૂઁદો કાન ન રુઁધો, કાયા કષ્ટ ન ધારુઁ,
ખૂલે નૈન હઁસિ હઁસિ પહિચાનૂઁ, સુન્દર રુપ નિહારુઁ.

શબ્દ નિરન્તર મનુઆઁ રાતે, મલિન વાસના ત્યાગૈ,
ઉઠત બૈઠત કબહુઁ ન બિસરૈ, એસી તારી લાગૈ.

કહૈ કબીર યહ ઉનમુનિ રહની, સો પ્રગટે કરિગાઈ,
સુખ દુખ સે ઈક પરે પરમપદ, સો પદ હૈ સુખદાઈ.

ભાઈ રે સો બૈરાગી પ્યારા

ભાઈ રે સો બૈરાગી પ્યારા, જાકે નિશદિન નામ અધારા ॥
સો બૈરાગી બ્રહ્મ કો ચીન્હે, સૂન્ય રચો ધર્મશાલા ।
પ્રેમ તત્ત્વ જબહીં પહિચાને, જાપ અજાપે માલા ॥૧॥

ગંગ જમુના સરસ્વતિ બહત હૈં, છૂટિ અમિ કી ધારા ।
કરી અસ્નાન વિમલ હોય બૈઠે, બાજત અનહદ તારા ॥૨॥

ત્રિકુટી મધ્યે તિલક સંજોવૈ, બંકનાલ ગહિ મૂલા ।
પછિમ દિશાકી ખીડકી ખોલૈ, અષ્ટ કમલ દલ મૂલા ॥૩॥

પાઁચો કા પરપંચ મિટાવૈં, છટવેં ધ્યાન લગાવૈં ।
કહૈ કબીર યહ ગતિકા યોગી, બહુરિ ન ભવજલ આવૈં ॥૪॥

નામ હરિકા જપ લે બન્દે

નામ હરિકા જપ લે બન્દે, ફિર પીછે પછતાયેગા.
તું કહતા હૈ મેરી કાયા, કાયા કા ગુમાન ક્યા,
ચાંદ સા સુંદર યે તન તેરા, મિટ્ટી મે મીલ જાયેગા.
વહાઁ સે ક્યા તુ લાયા બન્દે, યહાઁ સે ક્યા લે જાયેગા,
મુટ્ઠિ બાંધ કે આયા જગમે, હાથ પસારે જાયેગા.
બાલાપન મેં ખેલ્યા ખાયા, આઈ જવાની મસ્ત રહા,
બુઢાપન મેં રોગ સતાયે, ખાટ પડા પછતાયેગા.
જપના હૈ સો જપ લે બન્દે, આખિર તો મીટ જાયેગા,
કહત કબીર સુનો ભાઈ સાધો, કરની કા ફલ પાયેગા.

આનંદ મંગલ ગાઉં

આનંદ મંગલ ગાઉં જો મૈં સાહબ પાઉં
પલકન સે પગ ઝારું સખીરી
લૈ રાજ શિશ ચઢાઉં ॥૧॥

કબકી મૈં ઠાઢી અર્જ કરત હું
નૈનન મેં નૈન મિલાવું
ગગન મહલ બિચ ખુલા ઝરોખા
સુખ મન સેજ બિછાઉં ॥૨॥

આઠ મરાતિવ નવ દરવાજા
દશવાં દ્વાર ખૂલાઉં
ધર્મદાસ વિનવે કરજોરી
સાર શબ્દ મને લાઉં ॥૩॥

પાવન હૈ સતનામ જગત મેં

પાવન હૈ સતનામ જગત મેં
મહા મધુર હૈ સેવન કરલો
લગત ન એક દામ ॥૧॥

પ્રેમા આનંદ સે સુમિરન કરલો
હો જાયો નિસ્કામ
કાહે નર ચિંતા કરતા હૈ
સમરથ હૈ સતનામ ॥૨॥

સત સ્મરણ સે પાપ કરતે હૈ
હોગા સુખ અભિરામ
કહેં મદન સતનામ કો સુમરો
પાવોગેં સત્ધામ ॥૩॥

અંધે કર્યો જન્મ ગંવાયા

અંધે ક્યોં જન્મ ગઁવાયા, તૂ પ્રેમ રસ નહિ પાયા,
તૂને ગુરુકા ભજન નહિ ગાયા. ॥ટેક॥

કિસકી લડકી કિસકા લડકા,
દોને કહાઁ સે આયા ।
યહ ઠગન કી બાડી,
ઝુંઠ મેં ઝુઠ મિલાયા ॥૧॥

યહ સંસાર હાટ કા લેખા,
સબ જગ બનજી આયા ।
જ્ઞાની જો થા લાભ લીયા હૈ,
મૂરખ મૂલ ગમાયા ॥૨॥

તનભી થાકા મનભી થાકા,
થાકી સુંદર કાયા ।
હાડ ચામ લોહુ સબ થાકા,
એક ન થાકી માયા ॥૩॥

યહ જીવ ફૂલન કા લોભી,
લૈ પીજડે કો આયા ।
કહૈ કબીર સૂનો ભાઈ સાધો,
મિથ્યા ભર્મ ભુલાયા ॥૩॥

પાની મેં મીન પિયાસી

પાની મેં મીન પિયાસી, મોહિ દેખત આવે હાંસી.

આત્મ જ્ઞાન વિના નર ભટકે, કોઈ મથુરા કોઈ કાશી,
પિણ્ડ દાન દેવૈ પિતરન કો, ભક્તિ બિના સબ નાશી.

મૃગ કે તન મેં હૈ કસ્તુરી, સુંઘત ફિરત સબ ઘાસી,
ઘટ મેં વસ્તુ મર્મ નહિં જાનૈ, ભૂલત ફિરૈ ઉદાસી.

જાકો ધ્યાન ધરત વિધિ હરિહર, મુનિ જન સહસ અઠાસી,
સો તેરે ઘટ માહિં બિરાજે, પરમ પુરુષ અવિનાશી.

હૈ હજૂર તિહિ દૂર બતાવે; દૂર કી આશ નિરાશી,
કહૈં કબીર સુનો ભાઈ સાધો, ઘટહી મિલૈ અવિનાશી.

મો કો કહાં ઢૂંઢે બન્દે

મો કો કહાઁ ઢૂંઢે બન્દે, મૈં તો તેરે પાસમેં.
ના તીરથ મેં ના મૂરત મેં, ના એકાન્ત નિવાસ મેં,
ના મંદિર મેં ના મસ્જિદ મેં, ના કાશી કૈલાસ મેં.

ના મૈં જપ મેં નાં મૈં તપ મેં, ના મૈં બરત ઉપાસ મેં,
ન મૈં ક્રિયા કર્મ મેં રહતા, નહીં યોગ સન્યાસ મેં.

નહીં પ્રાણ મેં નહીં પિણ્ડ મેં, ન બ્રહ્માંડ અકાશ મેં,
ના મૈં ભ્રુકુટી ભઁવરગુફા મેં, સબ શ્વાસન કી શ્વાસ મેં.

ખોજી હોય તુરત મિલિ જાઉં, એક પલ કી હિ તલાસ મેં,
કહહિં કબીર સુનો ભાઈ સાધો, મૈં તો હૂઁ વિશ્વાસ મેં.

તૂ તો રામ સુમિર જગ લડને દે.

તૂ તો રામ સુમિર જગ લડને દે.

કોરા કાગજ કાલી સ્યાહી, લિખત પઢત વાકો પઢને દે.
હાથી ચલત હૈ અપને મારગ, કુતર ભુકત વાકો ભૂકને દે.
દેવી, દેવા, ભૂત, ભવાની, પત્થર પૂજત વાકો પૂજને દે.
કહે કબીર સુનો ભાઈ સાધો, નરક પડત વાકો પડને દે.

❁ ❁ ❁

કાયા જીવને કહે છે રે (૧)

કાયા જીવને કહે છે રે, સુણો ને મારા પ્રાણ પતિ.
મન મેલી કયાં જાઓ છો રે, આ વગડામાં અથડાતી.
મારે તમારા વિનાનું રે, નથી કોઈ સંગાતી.
જ્યારે જાવું હતું ત્યારે રે, પ્રથમ પ્રીત કરવી ન્હોતી.
કોઈ સતગુરુ મલિયારે, એવી તારી અકલ ગતી.
મળીયા બ્રહ્મ સ્વરૂપે રે, એવું ન્હોતી જાણતી.
દાસ નારાયણ કે છે રે, માયા પછી શેની હતી.
દાસ કબીરને ભજતા રે, થાશે તારી મોક્ષ ગતી.

❁ ❁ ❁

જીવ કાયાને કહે છે રે (૨)

જીવ કાયાને કહે છે રે, અમે પંખી પરદેશી.
હવે ક્યાં સુધી રહીએ રે, નથી અહીના રહેવાસી.
મારી કેડજ મેલો રે, શાને ફરો ઉદાસી.
તમને તીરથ કરાવ્યા રે, ગંગા જમુના ને કાશી.
તારી વાસના લીધી રે, ફર્યા લક્ષ ચૌરાસી.
તારી માયાના ફંદમાં રે, જડી જમની ફાંસી.
દાસ નારાયણ કહે છે રે, માયા પછી રહી રે હોતી.
દાસ કબીરને ભજતા રે, થાશે તારી મોક્ષ ગતી.

જા ઘર કથા નહી

જા ઘર કથા નહીં ગુરુ કીરતન, સંત નહિ મિજબાના.
તા ઘર જમરા ડેરા દીન્હા, સાંજ પડે શમશાના.
મેરી મેરી કરતો મરિ ગયો મૂરખ, મીટા ન માન ગુમાના.
સાધુ સંતકી સેવા ન કીન્હી, કિસ વિધ હોય કલ્યાણા.
ફાલ્યો ફૂલ્યો કહાં ફિરત હૈ, કયા દિખલાવત અંગા.
એક પલક મેં ફના હો જાયગા, જૈસા રંગ પતંગા.
નાભિ કમલ સો નાવ ચલત હૈ, દ્વદશ મહં ઠહરાના.
અધર તખત પર સુરતિ નિશાના, સો સત ગુરુકી સૈના.
જ્ઞાન ગરીબી પ્રેમ ભક્તિ કરલો, સતનામ લો નિશાના.
બિરહ બૈરાગ ગુરુગમ સે જાગે, તા ઘર કોટિ કલ્યાણા.
કાલ હિ ડંકા દેઈ રહ્યો હૈ, કયા બુઢા કયા જવાના.
કહે કબીર સુનો હો સાધો, છોડી દેજો અભિમાના.

સદગુરુ સંત કબીર ગુરુ મારા

સદ્‌ગુરુ સંત કબીર ગુરુ મારા સદ્‌ગુરુ સંત કબીર
સદ્‌ગુરુ સંત કબીર પાયે લાગું સદ્‌ગુરુ સંત કબીર
અબુધ જીવડો મારો માયામાં ફસાયો
લક્ષ ચોર્યાસી યોનીમાં અટવાયો
ઉગારો દીન દયાળ..... ગુરુ મારા સંત કબીર
જોરુ છોરુ ને ભેરુ કોઈ નથી મારું
ભજન વિનાનું જીવન એળે ગયું સારું
આપો ભકિતનું જ્ઞાન..... ગુરુ મારા સંત કબીર
ડગમગ ડોલે મારી જીવન નૈયા
ભકતોના સદ્‌ગુરુ કબીર ખેવૈયા
ઉગારો ભવજળ પાર..... ગુરુ મારા સંત કબીર
સદ્‌ગુરુ સંત કબીર ગુરુ મારા સદ્‌ગુરુ સંત કબીર

સમજ સમજ મન મેરા

સમજ સમજ મન મેરા, હંસા યહ પિંજરા નહિ તેરા
માટી ચુન ચુન મહલ બનાયા, લોગ કહેં ઘર મેરા,
ના ઘર મેરા ના ઘર તેરા, ચિડિયા રૈનિ બસેરા.
બાબા દાદા ભાઈ ભતીજા, કોઈ ન ચલે સંગ તેરા,
હાથી ઘોડા માલ ખજાના, પરા રહે ધન ઘેરા.
માતુ પિતા સ્વારથ કે લોભી, કહતે મેરા મેરા,
કહેં કબીર સુનો ભાઈ સાધો, ઈક દિન જંગલ ડેરા.

સાઈકી નગરીયા જાના હે રે બંદે

સાઈકી નગરીયા જાના હે રે બંદે (૨)
જગના હી અપના (૨) બેગાના હે રે બંદે .....જાના હે રે બંદે

પત્તા ટૂટા ડાર સે લે ગઈ પવન ઉડાઈ
અબકે બીછડે ના મિલે દૂર પડેગે જાય
માલી આવત દેખતે કલીયન કરે પુકાર
ફૂલે ફૂલે ચુન લીયે કાલ હમારી બાર.....સાઈકી નગરીયા જાના

ચલતી ચક્કી દેખકર દીયા કબીર રોય
દુઈ પાટનકે બીચમેં સાવત બચા ન કોઈ
લુટ શકે તો લુટલે સત્ય નામકી લુંટ
પીછેથી પછતાયેગા જબ પ્રાણ જાયગા છૂટ.....સાઈકી નગરીયા જાના

માટી કહે કુંભારશે તું કયા રોદે મુઝ
એક દિન એસા હોયગા મેં રોદીગી તુજ
લકડી કહે લુહારશે તુ મત જારે મોહી
એક દિન ઐસા હોયગા મેં ગારુગી તોઈ.....સાઈકી નગરીયા જાના

બંદે તું કર બંદગી તો પાઉગો દીદાર
ઓસર માનવ જન્મકા બહુરીના વારંવાર
કબીર સોયા કયા કરે જાગન જપે મોરારી
એક બીના હે સોવના લંબે પાઉ પસારી.....સાઈકી નગરીયા જાના

ગુરુને લાખ વંદન હો

અમોને જ્ઞાન દેનારા ગુરુને લાખ વંદન હો
કહ્યા છે જેમને બ્રહ્મા કહ્યા વિષ્ણુ અને શંકર
કહ્યા છે દેવ જેવા દેવ ગુરુને લાખ વંદન હો

કહ્યા ઈશ્વર ક્ષમા જેને ધ્યાને જ્ઞાનમાં દરીયા
સદાયે શાંતિ મુરિત છો ગુરુને લાખ વંદન હો

પરમ આનંદ પામ્યા જે સુખ વળી આપતા સૌને
ભર્યા સદ્‌ગુણ થકી ગુરુને લાખ વંદન હો.....અમોને જ્ઞાન

નવી જે આંખડી આપે યુગોના કષ્ટને કાપે
કૃપાથી મુકિત દેનારા ગુરુને લાખ વંદન હો.....અમોને જ્ઞાન

પ્રભુ તારું ગીત મારે ગાવું છે

પ્રભુ તારું ગીત મારે ગાવું છે,
પ્રભુ તારા જેવા મારે થાવું છે,
પ્રેમનું અમૃત પીવું છે......પ્રભુ તારું ગીત

આવે જીવનમાં તડકાને છાંયા
માગું છું એક તારી માયા
ભક્તિના રસમાં નહાવું છે......પ્રભુ તારું ગીત

ભવ સાગરમાં નાવ ઝુકાવી,
ત્યાં તો અચાનક આંધી ચઢી આવી,
સામે કિનારે મારે જાવું છે.....પ્રભુ તારું ગીત

તું વિતરાગી હું અનુરાગી
તારા જીવનની રાહ મને લાગી
પ્રેમનું અમૃત પીવું છે.....પ્રભુ તારું ગીત

પ્રભુ તારા શરણે હું આવ્યો છું,
પ્રભુ તારા ચરણમાં હું આવી પડયો છું.....પ્રભુ તારું ગીત

સુખ દુઃખમાં મને તારો સહારો,
તારી લીલાનો નહિ કોઈ આરો
પ્રભુ તારી સેવા મારે કરવી છે.....પ્રભુ તારું ગીત

પ્રભુ તારી પૂજા મારે કરવી છે.
પ્રભુ તારા ગુણલા મારે ગાવા છે.
પ્રભુ તારી ભક્તિ મારે કરવી છે..... પ્રભુ તારું ગીત

(આરતી) આનંદ ઓચ્છવ કરું હું આરતી

આનંદ ઓચ્છવ કરું હું આરતી સુંદિર રસના મેવા,
સતગુરુ ચરણે કર જોડી ઊભો અભય અજર પદ લેવા રે......આનંદ

શૂન્ય શિખરથી સાર શબ્દ ડંકા વંકા વાગે રે,
ભર નિદ્રામાં સુરતા સુતી ગુરુ રણકારે જાગે રે......આનંદ

સુરતા જાગીને ભ્રમણા ભાગી દશમેં દ્વારે ગાજે રે,
ઘણા દિવસનો વિયોગ હતો ગુરુ મળ્યા મને આજે રે......આનંદ

કૃપાનાથ સિંધુની સાથે દોસ્તી કરો દિન-રાત રે,
વસ્તુ લીધાની આદત રાખો ન જોશો ન્યાતને જાત રે......આનંદ

મનુષ્ય દેહ મિથ્યા ન ખોશો પશુ અવની ગણાશે રે,
આ અવસર તો ઉત્તમ કરીએ મનુષ્ય દેહ ઓળખાય રે......આનંદ

સુરજ શિખામણ સરભર દેશે અધિકારીને અડશે રે,
પોટલા મૂકી પ્રગટ જો જો ઝટપટ શરણે ચઢાઈ રે......આનંદ

અંતિમ સમયનું પદ

જીવ તું કહાંસે ચલી આયો કહાં ચલી જાયેગા,
જીવ તું કરીલે પહીચાન મુએ પસ્તાયેગા. .....જીવ તું

સત્યલોકસે આયો ત્રીગુણમે સમાઈ રહ્યો,
ભૂલી ગયો વો દેશ માયામાં લપટાઈ ગયો. .....જીવ તું

નહીં તેરા ગામને ઠામ નહીં પૂર પાટણ રે,
ટૈરે બટાવનું લોક નહિ કોઈ આપનું રે. .....જીવ તું

કહે કબીર વિચાર હંસા મંગલ ગાવ હી,
હંસ ગયે સત લોક બહોર નહિ આવહી. .....જીવ તું

❁ ❁ ❁

ઝાઝું નહિ તલસાવો કબીર હવે

ઝાઝું નહિ તલસાવો કબીર હવે સાચું સ્વરૂપ બતાવો
અરે જગતમાં સર્વસ્વ જોયું એક રહ્યો છે ઝુરાવો
જન્મ ધરી વાલા તમોને ન જોયા થાય ઘણાં પસ્તાવો.....કબીર

પૂર્વ જનમના એવા શા પાપો કબીરજી સમજાવો
કેમ રહ્યો છે વિયોગ તમારો દયા કરી દર્શાવો.....કબીર

આશાએ (૨) ઉંમર વીતે છે હજીએ કયાં તલસાવો
ઝુરી ઝુરી પ્રાણ પરલોક જાશે રહેશે અમુલખ લ્હાવો.....કબીર

નોંધી રાખો નાથ તમારી પોથીમાં એક હમારો દાવો
જરૂર એકવાર દર્શન દેવા વચનો તમે બંધાવો.....કબીર

મૂર્તિ જોતાં મારું મનડું લોભાણું સ્હેજે તો ઝાંખી કરાવો
પ્રિત કર્યા પછી સદ્‌ગુરુ આ બાળકોને ન તલસાવો.....કબીર

❁ ❁ ❁

હોત અભે પદ વિમલ જ્ઞાન કો

હોત અભે પદ વિમલ જ્ઞાન કો. ॥ ટેક ॥
અગમ અગોચર આદિ કછુ નાહિ,
મુલ ફુલ બીજ સબ નાહિ. ॥૧॥
આદિ અંત ઉતપાન તો ન્યારા,
સુખ સાગર ભવસાગર પારા. ॥૨॥
જીવ શિવ નહિ ૐ કારા,
નાહિ પાંચ નાત બિસ્તારા. ॥૩॥
કામ ક્રોધ તૃષ્ણા મોહ જાઈ,
જીવન ચરન આદિતાં નાહિ. ॥૪॥
નાદ બિંદ તે રહત જો ન્યારા,
સત્તર જનમ કો નાહિ સંચારા. ॥૫॥

ક્યા ભરોસા હૈ

ક્યા ભરોસા હૈ ઈસ જિંદગી કા
સાથ દેતી નહિ હૈ યે કીસી કા
સાઁસ રુક જાયેગી ચલતે ચલતે
શમા બૂઝ જાયેગી જલતે જલતે
દમ નિકલ જાયેગા રોશની કા .....ક્યા ભરોસા હૈ.
હમ રહે ના રહે મોહબ્બત રહેગી
દાસ્તાઁ અપની દુનિયા કહેગી
નામ રહ જાયેગા આદમી કા .....ક્યા ભરોસા હૈ.
દુનિયા હૈ હકીકત પુરાની પુરાની
ચલકે રુકના હૈ ઉસકી રવાની રવાન
ફર્જ પૂરા કરો (૨) બંદગી કા .....ક્યા ભરોસા હૈ.

સાખી

માનવ જન્મ અમુલ્યા આવે ન દુજી બાર
પક્કા ફલ જો ગિરિ પડા બહુરિ ન લાગે ડાર
લખ ચૌરાસી ભટકકે પૌ પર અટકા આય
અબકી પાસા ન પડે તો ફિર ચૌરાસી જાય
માનુષ જન્મ નર પાઈકે ચૂકે અબકી ઘાત
જાય પડે ભાવચક્રમો સહે ઘનોરી લાત
ગુરુ મિલે તો સબ મિલા ના તો મિલા ન કોઈ
માત પિતા સુત બાંધવા યે તો ઘર ઘર હોય
અનેક બંધન સે બાંધિયા એક બિચાર જીવ
કી છૂટે બલ આપને સદ્ગુરુ છુડાવે પીવ
જીવ મત મારો બાપુરા સબકા એકૈ જીવ
હત્યા કબહુ ન છુટઈ કોટિન સુનો પુરાણ
જીવઘાત ના કિજીયે બહુરિ લેત વે કાન
કાશી કરવત લે મેરે તો ભી નરક નિદાન.

એક ઘડી આધી ઘડી આધી મે પૂની આધ

એક ઘડી આધી ઘડી આધી મેં પૂની આધ,
તુલસી સંગત સંતકી તો કટે કોટિ અપરાધ.
.... સિયાવર રામચંદ્રકી જય

જીવન જોબન રાજધન અવિચળ રહે ન કોઈ,
જા ધન જાત સત સંગમે, તો જીવનકા ફલ હોય.
.... સિયાવર રામચંદ્રકી જય

સરુવર તરુવર સંતજન જાકે નીકળે મેહ,
પરમારથકે કારણે ધર્યો મનુષ્ય દેહ.
.... સિયાવર રામચંદ્રકી જય

ચિત્રકુટ કે ઘાટ પે હુઈ સંતનકી ભીડ,
તુલસીદાસ ચંદન ઘસે તિલક કરે રઘુવીર.
.... સિયાવર રામચંદ્રકી જય

તુલસી સીતા રામકી રીઝ ભજોકે ખીઝ,
ઉલટા સુલટા વાવીએ તો પણ ઊગે બીજ.
.... સિયાવર રામચંદ્રકી જય

મોર મુગટ સિર પર ધર્યો મુખમાં મોરલી ઘનઘોર,
વનરાવનની કુંજમાં બોલો જય જય નંદકિશોર.
.... સિયાવર રામચંદ્રકી જય

આવ નહિ આદર નહિ, નહિ નૈનોમેં નેહ,
તુલસી વહાં ન જાઈએ ભલે કંચન વરસે મેહ.
.... સિયાવર રામચંદ્રકી જય

તુલસી હાય ગરીબકી કભી ન ખાલી જાય,
મૂઆ ઢોર કે ચામસે લોહા ભસ્મ હો જાય.
.... સિયાવર રામચંદ્રકી જય

ઉપદેશ દોહા

॥ ૧ ॥ કબીર ખડા બાજારમેં, સબકી પૂછે ખૈર,
ના કિસીસે દોસ્તી, ના કિસીસે વૈર.

॥ ૨ ॥ જ્યોં તિલ માંહી તેલ હૈ, જ્યોં ચકમક મેં આગ,
તેરા સાંઈ તુઝહિ મેં, જાગ સકે તો જાગ.

॥ ૩ ॥ કસ્તુરી કુંડલ બસે, મૃગ ઢૂંઢે બન માંહી,
ઐસે ઘટ ઘટ રામ હૈ, દુનિયા દેખે નાંહિ.

॥ ૪ ॥ કબીર આપ ઠગાઈયે, ઔર ન ઠગિયે કોય,
આપ ઠગે સુખ ઉપજે, ઔર ઠગે દુઃખ હોય.

॥ ૫ ॥ માટી કહે કુંભારકો, તું ક્યાં રુંદે મોય,
એક દિન ઐસા આયગા, મૈં રુંદુગી તોય.

॥ ૬ ॥ પત્તા તુટા ડાળસે, લે ગઈ પવન ઉડાય,
અબકે બીછડે. કબ મિલેંગે, દૂર પડેંગે કાલ.

॥ ૭ ॥ ચલતી ચક્કી દેખિકે, દિયા કબીરા રોય,
દોય પાટલ કે બીચમેં, સાબુત ભયા ન કોય.

॥ ૮ ॥ આયા હૈ સો જાયગા, રાજા રંક ફકીર,
એક સિંહાસન ચઢિ ચલે, ઈક બાંધે જંજીર.

॥ ૯ ॥ દુઃખ મેં સુમિરન સબ કરૈ, સુખ મેં કરૈ ન કોય,
જો સુખ મેં સુમિરન કરૈ, દુઃખ કાહે કો હોય.

॥ ૧૦ ॥ જાકો રાખૈ સાઈયાં, માર ન સકિ હૈ કોય,
બાલ ન બાંકા કરિ સકે, જો જગ વૈરી હોય.

॥ ૧૧ ॥ સાંઈ ઈતના દીજિયે, જામેં કુટુમ સમાય,
મૈં ભી ભૂખા ના રહૂં, સાધુ ન ભૂખા જાય.

॥ ૧૨ ॥ કહે કબીર પુકારિ કે, દોય બાત લિખિ લેહ,
કર સાહેબ કી બન્દગી, ભૂખોં કો કછુ દેહ.

॥ ૧૩ ॥ દુર્જન કી કરુણા બુરી, ભલ સજજન કા ત્રાસ,
સૂરજ જબ ગરમી કરૈ, તબ બરસન કી આસ.

॥ ૧૪ ॥ પત્થર પૂજે હરિ મીલૈ, તો મેં પૂજુ સબ પહાડ,
ઈસસે તો ચક્કી ભલી, પીવ ભવાડે સંસાર.

॥ ૧૫ ॥ જો જલ બાઢે નાવ મેં, ઘર મેં બાઢે દામ,
દોનોં હાથ ઉલીચિયે, યહી સયાના કામ.

॥ ૧૬ ॥ બુન્દ જો પડા સમુદ્ર મેં, યહ જાનૈ સબ કોય,
સમુદ્ર સમાના બુન્દ મેં, બૂઝૈ વિરલા કોય.

॥ ૧૭ ॥ બૂરા જો દેખન મૈં ચલા, બૂરા ન મિલિયા કોય,
જો દિલ ખોજા આપના, મુઝ સા બૂરા ન કોય.

॥ ૧૮ ॥ પ્રારબ્ધ પહિલે બના, પીછે બના શરીર,
કબીર અચંભા હે યહી, મન નહિ બાંધે ધીર.

॥ ૧૯ ॥ દુર્બલ કો ન સાઈયે, જાકી મોટી હાય,
બિના જીવ કી સ્વાંસ સે, લોહ ભસ્મ હો જાય.

॥ ૨૦ ॥ જો તોકો કાંટા બુવૈ, તાકો બો તૂ ફૂલ,
તોહિ ફૂલ કો ફૂલ હૈ, વાકો હૈ તિરશૂલ.

॥ ૨૧ ॥ કબીર યહ મન નિર્મલ ભયા, જૈસે ગંગા નીર,
આગે પીછે હરિ ફિરૈ, કહત કબીર કબીર.

॥ ૨૨ ॥ મેરા મુઝ મેં કછુ નહીં, જો કુછ હે સો તોર,
તેરા તુઝ કો સૌંપતે, ક્યા જાયગા મોર.

ધૂન

સત્યનામ કબીર સત્યનામ કબીર,
ગુરુદેવ કબીર, ગુરુદેવ કબીર,

બોલો બોલો રે કબીર, બોલો બોલો રે કબીર.

બંદી છોડ બાલાપીર, બંદી છોડ બાલાપીર,
બોલો સાહેબ કબીર, બોલો સાહેબ રે કબીર.

દર્શન દેજો રે કબીર, દર્શન દેજો રે કબીર
આવો આવો રે કબીર, આવો આવો રે કબીર.

ગુરુ સાહેબ કબીર, ગુરુ સાહેબ કબીર,
ભીડ ભાંગો રે કબીર, ભીડ ભાંગો રે કબીર.

બોલો બોલો રે કબીર, બોલો બોલો રે કબીર.

જય સતનામ જય સતનામ

જય સતામ જય સતનામ
જય સતનામ જય જય સતનામ
જય પ્રભુ બંધિ છોર કબીર,
જય પ્રભુ કરુણા સિંધુ કબીર
ભક્તો કે દુઃખ હારિ સતગુરુ
ભક્તો કે ભય હારી સતગુરુ
ભક્તો કે ભ્રમ હારી સતગુરુ
જય પ્રભુ કરુણા સિંધુ કબીર
જય પ્રભુ બંધિ છોર કબીર
સત્ય કે મંડન પાખંડ ખંડન
મોક્ષ પ્રદાતા સત્ય કબીર ..... જય સતનામ

અશરણ શરણ કબીર કૃપાલા
ભક્તા સહાયક દીન દયાલા
જીવ ઉધ્ધારણ નામ તુમ્હારા
યા ઈતિ આપ સંત તન ધારા
કાલ જાલકા ફંદા ભારી
મેટી કરત નિજદાસ સુખારી
વંદૌ સતગુરુ દોઉ કરજોરી
સબ સંશય દુખ મેટહુ મોરી. ..... જય સતનામ

જય જય પરમ પ્રભુ પરમાતમ્
જય જય સત્ય પુરુષ પરમાતમ્
જય જય પરમ બ્રહ્મ પરમાતમ્
જય જય સાર શબ્દ પરમાતમ્
જય જય આદિ પુરુષ પરમાતમ્
જય જય આદિ નામ પરમાતમ્
જય નિ અક્ષર જય પરમ અક્ષર
જય જય સાર શબ્દ પરમાતમ્ ..... જય સતનામ